

Αφήνοντας τὰ θρανία

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Υστερα ἀπὸ 12 δλόκληρα χρόνια ζωῆς ἐγκαταλείπουμε αὐτὲς τὲς μέρες τὰ μαθητικά θρανία, μὲ λύπη μὲν διὰ τὰς ἀναμνήσεις πού ἀφήνουμε πίσω μας, ἀλλὰ καὶ μὲ χαρὰ, διότι εἰσερχόμεθα σὲ μιά νέα ζωὴ βαδίζοντας πρὸς τὸ ἀγνωστο γιὰ μᾶς μέλλον.

Φεύγουμε, καὶ ἀποχαιρετοῦμε μὲ συγκίνησι καὶ εὐγνωμοσύνη τὸ σχολεῖο, πού σὰν στοργικὴ μητέρα μᾶς δέχθηκε στὸς κόλπους του, ὅταν μικροὺς ἀκόμα μᾶς δόδησαν σ' αὐτὸ οἱ γονεῖς μας.

Ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ φύγουμε δὲν σημαίνει πὼς θὰ ξεχάσουμε ποτὲ καὶ τὴ ζωὴ τῶν θρανίων μὲ τὲς χαρὲς καὶ τὲς λύπες τῆς, μὲ τὲς συγκινήσεις καὶ τὲς ἐκπληξίσεις τῆς καὶ μὲ τὴν ἀμύλλα, στὴν ὁποία μᾶς προέτρεπε. Τούναντίον δ' αὐτὰ θὰ περνοῦν ἀπὸ μπροστὰ μας συχνὰ σὰν κινηματογραφικὴ ταινία καὶ θὰ μᾶς συγκινοῦν καὶ θὰ μᾶς ξεκοραρῶνουν ἀργότερα, ὅταν πλέον ὁ καθένας μας θὰ ἔχη τραβήξει τὸν ἰδικό του δρόμο, γιὰ νὰ παλαίῃ μὲ τὴ ζωὴ. Εἶνε δὲ δύσκολη καὶ ἐπιμοχθὴ αὕτη ἡ πάλαι καὶ ἀπαιτεῖ πολλὰ ἐφόδια. Ὅποιος ἀνθέξῃ ὡς τὸ τέλος καὶ ἐπιτύχῃ, ἀκολουθῶν τὸν εὐθὺ δρόμον τῆς ἀρετῆς, αὐτὸς θὰ θεωρήσῃ τὸν ἑαυτόν του ὑπερήφανον, διότι ἐνίκησε.

Ἀπὸ δλους ἑμᾶς, πού ἀποχαιρετοῦμε σήμερα τὸ σχολεῖο, λίγοι εἶνε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀκολουθῶν ἀνώτερες σπουδές, γιὰ νὰ γίνωμεν ἐπιστήμονες. Οἱ περισσότεροι θὰ εἰσέλθουν ἀπὸ τώρα στὴν βιοπάλη. Ὅσοι ὅμως ἀπὸ μᾶς θὰ ἔχουν τὴν εὐτυχίαν νὰ συμπληρώσουν τὰς γνώσεις των σὲ ἀνώτερες σχολές, αὐτοὶ ἂς μὴ ξεχάσουν ποτὲ τοὺς λόγους τοῦ Ἀρχηγοῦ μας καὶ ἂς μὴ γίνωμεν μεταπρόδοτοι τῆς ἐπιστήμης. Ὅσοι ἀφοσιωθοῦν δλόκληροι εἰς τὴν ἐπιστήμην, πού ἐδιέλεξαν εἰς τὸν τρόπον, ὥστε νὰ ἐξυπηρετήσων τὸ σύνολον καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ δὲ Ἑλλάς θὰ ἐξυπηρετηθῇ μόνον, ὅταν δημιουργήσῃ κατὰ καινούργιον, μόνον, ὅταν ξαναλάβῃ στὴ χώρα τοῦ Χρυσοῦ Αἰῶνος ἕνα καινούργιον πολιτισμὸς καθαρῶς Ἑλληνικὸς καὶ ἀντάξιός των Ἑλλήνων.

Αὕτη εἶνε ἡ ὑποχρέωσις, τὴν ὁποῖαν ἔχουν οἱ μέλλοντες ἀπὸ μᾶς Ἀκαδημαῖκοι πολῖται, ὑποχρέωσις, ἡ ὁποία ἀφορᾷ μὲν τὸν καθένα ἰδιαιτέρως, ἀλλὰ ἰδίως τὸ σύνολον. Ἀλλὰ δὲν ἔπεται μ' αὐτό, ὅτι οἱ λοιποὶ νέοι, ὅσοι λάβουν δηλαδὴ διαφόρους ἄλλας κατευθύνσεις, δὲν ἔχουν κανένα καθῆκον καὶ καμμίαν σχέσιν πρὸς τὸ σύνολον. Τούναντίον ἔχουν τὴν ὑποχρέωσιν, τὴν ὁποῖαν ἔχουμεν καὶ ὅλοι μας, ὡς νέοι τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀκολουθῶμεν τὸν δρόμον, πού ἀρμόζει νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ Ἑθνικὴ τῆς Ἑλλάδος Νεολαία.

Νομίζω, ὅτι δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τονίσω ἰδιαιτέρως τὴν σημασίαν, πού ἔχει ἡ εἰδικὴ κατεύθυνσις πού θὰ δοθῇ στὴ νεολαία, διότι εἶνε εὐγλωττον καὶ ἐπαναλαμβάνεται συχνά, ὅτι ἡ νεολαία τῆς σήμερον θὰ ἀποτελέσῃ τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν τῆς αὔριον καὶ συνεπὶς ὅτι κατεύθυνσις δοθῇ τώρα σ' ἑμᾶς τοὺς νέους, θὰ εἶνε μιά μέρα καὶ κατεύθυνσις ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ σκόπου. Ἐμεῖς μιά μέρα θὰ κυβερνήσωμε, ἑμεῖς θὰ ἀναλάβωμε δὲλες τὲς δημόσιες καὶ τὲς ἰδιωτικὰς ὑπηρεσίας καὶ ἑμεῖς θὰ ἀναλάβωμε ἐπιπροσθέτως νὰ διδάξωμεν καὶ τὴν ἐπερχομένην γενεάν. Μιὰ τέτοια θέσι, λοιπόν, κατέχει ἀνεκὰθεν στὴν (Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΟΝ

Ο ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΧΑΡΟΥΜΕΝΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΤΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

Στὲς σύγχρονες πολιτισμένες κοινωνίες ὑπάρχει μιά τεραστία δύναμις κ' αὕτη εἶναι ὁ Τύπος. Δηλαδὴ οἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ καὶ σχεδὸν κάθε ἐντυπο πού προορίζεται κυρίως γιὰ τὸ μεγάλο κοινόν, γιὰ τὸν πολὺ κόσμον ὅπως λέμε συνήθως.

Ἀνάλογη μὲ τὸν βαθμὸν ἀναπτύξεως τοῦ πολιτισμοῦ κάθε χώρας εἶναι καὶ ἡ δύναμις τοῦ Τύπου, ὅσο πὺ πολυτιμωμένη εἶναι μιά χώρα τόσο καὶ μεγαλύτερη εἶναι ἡ δύναμις τοῦ Τύπου.

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ Τύπος ἀπέκτησε τὴν δύναμιν του μέσα στὴν πνευματικὴν ἐξέλιξι κάθε χώρας, ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι στὴν ἐξέλιξιν αὐτὴν συνέβαλε καὶ αὐτὴ — ὁ Τύπος — ταυτοχρόνως ὁμῶς ἐπηρέασθη κ' ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν. Εἶναι μ' ἄλλα λόγια συντελεστής τῆς ἐξελίξεως, ἀλλὰ ταυτοχρόνως καὶ δημιουργημά της. Καὶ τὰ δύο συνέβησαν καὶ ὑπέστησαν τὴν ἐπίδρασιν ἀλλήλων.

Κανεὶς θέβαιο δὲν θὰ μπορούσε νὰ ὑποτιρήσῃ ὅτι ὁ Τύπος δὲν ἔκαμε καὶ μεγάλα κακά. Ἰσως μάλιστὰ νὰ ἐπροξένησε καὶ πολὺ μεγάλας καταστροφάς. Ὡστόσο ὅμως ἡ καλὴ του πλευρὰ — ἡ συμβολὴ στὴν ἐξέλιξιν τοῦ πολιτισμοῦ — εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε νὰ μὴ μπορῇ κανεὶς νὰ τὴν θεωρήσῃ, μὲ κανένα τρόπο, ὡς κακοποιὸν γενικῶς δύναμιν καὶ νὰ τὴν διαγράψῃ ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν ἀπολύτως χρησίων μέσων γιὰ τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν καθοδήγησιν τῶν λαϊκῶν στρωμάτων νὰ τὰ ὁποῖα εἶναι σχεδὸν τὸ μοναδικὸν πνευματικὸν ἐντρυφήμα.

Ἐδὼ εἶναι τὸ ζήτημα. Μιὰ πού ὁ Τύπος εἶναι σχεδὸν τὸ μοναδικὸν πνευματικὸν ἐντρυφήμα καὶ ὁ μοναδικὸς ποδηγῆς τῶν λαϊκῶν στρωμάτων στὰ κάθε φύσεως μεγάλα ζητήματα πού ἀπασχολοῦν τὴν χώρα των ἀποκτὰ μιά ἀφαντάστως ἐξαιρετικὴ σπουδαιότητα πού ἀπαιτεῖ ἀκόμη πὺ ἐξαιρετικὴ προσοχή. Εἶναι τόσο λεπτὸ τὸ ζήτημα, ὥστε νὰ ἀνάγεται σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα πού θὰ πρέπει νὰ ἀπασχολήσῃ γιὰ πολὺ καὶ μὲ τὴν μεγαλύτερη φροντίδα τὴν «Νεολαία».

Ὁ τύπος εἶναι δίκτοπο μαχαίρι κ' ὅταν δὲν γίνεται ἡ χρῆσις του μὲ τὴν ἀπαιτουμένη προσοχή, προξενεὶ ζημίας τεραστίας ἀντὶ γιὰ ὄφελος.

Τί ὅμως θὰ πρέπει νὰ γίνῃ; Πῶς τίθεται γιὰ τὴν Νεολαία ἕνα τόσο σοβαρὸ ζήτημα ὅπως εἶναι τὸ ζήτημα τοῦ Τύπου; Ποιὲς θὰ πρέπει νὰ εἶναι οἱ ἐπιδιώξεις τῆς «Νεολαίας», ὡς ἐντύπου, καὶ πρὸ πάντων ποῖα μπορεῖ νὰ εἶναι τὰ μέσα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιτύχῃ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐπιδιώξεων αὐτῶν;

Δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ θάζουμε σκοποὺς πρὸς πραγματοποίησιν. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ πὺ εὐκολο πρᾶγμα στὸν κόσμον. Τὸ δυσκολώτερο ὅμως ἀπ' ὅλα εἶναι τὰ μέσα γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ. Κι' ὅταν λέμε μέσα δὲν ἐννοοῦμε μόνον τὰ οἰκονομικά. Ἰσως αὐτὰ νὰ ἔρχωνται σὲ δευτέρα μοῖρα. Ἐκεῖνο πού πρωτεύει εἶναι ἡ ἐξέυρεσις τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον ἡ «Νεολαία» ὀχι μόνον θὰ φθάσῃ στὸ ὑψηλότερο σημεῖο κυκλοφορίας, ἀλλὰ καὶ στὴν πραγματικὴ ψυχικὴ

κατάστασι ἐκείνων πού τὴν ἀγοράζουν. Ἐκεῖνο πού ἔχει ἀνυπολόγιστη ἀξία δὲν εἶναι νὰ ἀγοράζεται ἡ «Νεολαία», ἀλλὰ νὰ διαβάζεται νὰ γίνῃ ἀπαραίτητος ὁδηγὸς καὶ σύντροφος κάθε νέου Ἑλλήνου. Θὰ πρέπει ἐκεῖνος πού τὴν κρατᾷ στὰ χέρια τὴν «Νεολαία» νὰ εἶναι φανατικὸς καὶ φίλος κ' ὀχι ἀπλῶς ἀναγνώστης καὶ πολὺ λιγώτερο ἀγοραστής της.

Τὰ παραπάνω λίγα λόγια εἶναι μιά σύνοψις τῶν σκοπῶν πού θὰ πρέπει νὰ θέσῃ πρὸς πραγματοποίησιν ἡ «Νεολαία». Ἀλλὰ εἶπαμε: Τὸ νὰ θάζῃ κανεὶς σκοποὺς εἶναι εὐκολο, τὸ νὰ τοὺς πραγματοποιήσῃ εἶναι δυσκολώτατο. Ἀρὰ πρέπεινὰ συζητήσουμε γιὰ τὰ μέσα πραγματοποίησεως. Ὅπως οἱ σκοποὶ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ζεφυγῶν ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς δυναμικότητος ἐκείνου πού πρόκειται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν πραγματοποίησιν των, τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ θὰ τὰ μέσα πού πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσῃ. Ὅλα τὰ μέσα πού θὰ μπορούσε νὰ προτείνῃ κανεὶς γιὰ νὰ καταστήτῃ ἡ «Νεολαία» ὁ εἰλικρινέστερος, ὁ πὺ ἀγαπητός, ἀλλὰ κ' ὁ πὺ ευεργετικὸς κ' ἀχώριστος σύντροφος κάθε νέου Ἑλλήνου, θὰ μπορούσαν νὰ συνοψισθοῦν στὰ ἐξῆς: Ἡ «Νεολαία» νὰ εἶναι γραμμὴν κατὰ τὸ τοιοτρόπιο πού νὰ ἀνταποκρίνεται στὴν ψυχικὴν καὶ νοστορπία τῆς ἡλικίας ἐκείνων πρὸς τοὺς ὁποῖους ἀπευθύνεται. Δὲν θὰ πρέπει ἡ «Νεολαία» νὰ ἔχῃ τὸ κουραστικὸ ὄφος τῆς ἀπὸ καθέδρας διδασκαλίας, ἀλλὰ νὰ τὴν διακρίνῃ ἡ χαρούμενη ὁρμὴ τῆς ζωῆς πρὸς τὴν

δρασιν γιὰ τὴν ὑπερνίκησιν τῶν ἐμποδίων καὶ τῶν δυσχερειῶν, πού εἶναι φυσικὸ νὰ συναντᾷ κάθε νέος τὸ δρόμο του.

Μέσα σ' αὐτὰ τὰ πολὺ συνοπτικὰ λόγια ὑπάρχει ἕνα ἀπειροπλήθος ἀπὸ λεπτομέρειες — τεχνικὲς, ἡμιοσιογραφικὲς, συγγραφικὲς κ.τ.λ. — πού θὰ πρέπει νὰ ἀναπτυχθοῦν. Ἀλλὰ μιά ἀπὸ τὲς πὺ κυριώτερες εἶναι ἡ προσπάθεια ἡ συστηματικὴ στὸ νὰ γίνῃ ἡ «Νεολαία» τὸ θῆμα ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ μποροῦν νὰ μιλοῦν ὅλοι οἱ νέοι Ἑλλήνες καὶ ταυτοχρόνως ὁ καλὸς, ὁ εὐληπτος, ὁ εὐχάριστος ποδηγῆς τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας.

Μέσα στὲς λεπτομέρειες πού ἀποτελοῦν δλόκληρο τὸ σύστημα τῶν μέσων γιὰ νὰ γίνῃ ἡ «Νεολαία» κ' ὅλα τὰ ἄλλα ἐντυπα τῆς ΕΟΝ πραγματικοὶ ὁδηγοὶ καὶ καλοὶ σύντροφοι τῶν νέων Ἑλλήνων εἶναι καὶ τὸ νὰ ἐμπνευσθοῦν — οἱ νέοι Ἑλλήνες μὲ ἕνα ἀδιάπτωτον ἐνθουσιασμὸς γι' αὐτὰ.

Ὅπως ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐνθουσιάζῃ δλόκληρον τὸν ἑλληνικὸν λαὸν μὲ χειροκιστὰ ἔργα, ἔτσι καὶ ἡ «Νεολαία» θὰ πρέπει — μὲ ἔργα — νὰ ἐνθουσιάζῃ τὰ Ἑλληνοπόλαια καὶ νὰ τὰ κἀνῃ πιστοὺς καὶ ἀφωσιωμένους φίλους τῆς, ἔτοιμους πάντοτε νὰ ἐργασθοῦν καὶ νὰ προσφέρουν ὅτι τοὺς ζητηθῇ ἀπὸ τὸ Κράτος.

Αὐτὸς εἶναι ὁ προορισμὸς τῆς «Νεολαίας» καὶ γι' αὐτὸν θὰ πρέπει νὰ ἐργασθῇ μ' ὅλη τὴν τὴν δύναμιν, μ' ἐνθουσιασμὸν καὶ μὲ θέλησιν ἀκαταπὸνήτη καὶ πρὸ πάντων μὲ πίστιν.

Ἡ πίστις μετακινεῖ βουνά!

ΕΠΙ ΤΗ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΟΡΤΗ

Ἡ Α. Β. Υ. Διάδοχος Πρίγκιψ Παύλος, δστις ἦγε προχθὲς τὴν ὀνομαστικὴν του εορτὴν.

Σὰς γράφει ὁ παπποὺς

Γοβέρνο Μιλιτάρε

Ἀγαπητὰ μου ἐγγόνια,

Ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς Ἑπαναστάσεως τοῦ 21, παράλληλα μὲ τὲς λαμπρὲς νίκες, ἀρχισαν καὶ οἱ πρῶτες διχόνοιες γιὰ τὴν ἔλευσις ἰσως ὁ ἀνθρώπος τῆς γενικῆς ἀναγνώσεως. Ὅλοι ὅμως ἐκεῖνοι οἱ πατριῶτες προσπαθοῦσαν νὰ ἐξομαλύνουν τὲς μικροδιαφορὲς μὲ συναντήσεις, συσκέψεις καὶ συζητήσεις.

Μιὰς τέτοιας συσκέψεως πού ἐγένετο στὸ Ἄργος στὲς 26 Νοεμβρίου 1823 θὰ σᾶς παραθέσω σήμερα, σημεῖα ἀπὸ τὴν ἐκθεσι, δηλαδὴ τὰ πρακτικὰ πού εἶνε γραμμένα μὲ ἀπείρητη φυσικότητα. Στὴ σύσκεψιν πήραν μέρος ὁ Νικηταρᾶς, ὁ Πάνος Κολοκοτρώνης, ὁ Τζόγκρης, ὁ Χατζήχρηστος, ὁ Γεώργιος Κίτσος, ἀδελφὸς τῆς Κυρά — Βασιλικῆς, ὁ Γενναῖος Κολοκοτρώνης, οἱ ὑπουργοὶ καὶ διάφοροι ἀντιφρονούντες βουλευταί.

ΝΙΚΗΤΑΡΑΣ. Ἀδελφέ καπετάν Πάνε, ἀρχισε σὺ τὴν ὁμιλίαν, ὅπου ἡεῖς εἶναι νὰ ὁμιλῇς πολιτικὰ πράγματα.

ΠΑΝΟΣ. Ὅχι, κάμε, σὺ τὴν ἀρχὴ τῆς ὁμιλίας καὶ ἐγὼ τὴν τελειώσω.

Ἀρχίζει ὁ Νικηταρᾶς νὰ ἐκθέτῃ μὲ λίγα καὶ σταθῆτα λόγια τὸ σκοπὸ τῆς συσκέψεως. Σὲ λίγο τὸν διακόπτει ὁ Λόντος, παίρνει τὸ λόγο ὁ Πάνος καὶ ἀρχίζει θόρυβος.

ΝΙΚΗΤΑΡΑΣ. Μὰ τὴν ἀλήθειαν ἀν δὲν ἀγαπηθῇτε γρήγορα θὰ κάμωμε Γοβέρνο Μιλιτάρε.

ΛΟΝΤΟΣ. Ἄν θέλῃ τὸ ἔθνος νὰ γίνῃ Ἑστρατιωτικὴ Διοίκησις ἂς γίνῃ.

ΝΙΚΗΤΑΡΑΣ. Τὸ γένος θέλει, ὅτι θέλομε ἑμεῖς.

ΠΑΝΟΣ. Ἡ ἀγάπη μεταξὺ τῶν ὁμογενῶν μας εἶνε πρᾶγμα καλὸν ἢ ὀχι;

Ἀκολουθεῖ διαλογικὴ συζήτησις μεταξὺ Πάνου καὶ Λόντου γιὰ διάφορα ζητήματα χωρὶς νὰ αἰρεται ἡ διαφωνία. Ὁ Νικηταρᾶς παρακολουθεῖ σκεπτικὸς.

ΝΙΚΗΤΑΡΑΣ. Ἀπὸ αὐτὰ πού ἀκούω καὶ βλέπω θὰ γίνῃ ἀφεύκτως Γοβέρνο Μιλιτάρε.

Ἀλλὰ ἡ διαφωνία ἐξακολουθεῖ μὲ θέμα τὸ Μαυροκορδοῦ. Ὁ Νικηταρᾶς στεροκορδοῦς τελείως ρητορικῆς δεινότητος καὶ μὴ γνωρίζων παρὰ νὰ πολεμᾷ λεονταρίσια δὲν ἀνέχεται ἄκαρπες κουβέντες σὲ τόσο κρίσιμες στιγμές.

ΝΙΚΗΤΑΡΑΣ. Θὰ τὸ κάμωμε τὸ Γοβέρνο Μιλιτάρε ἀν δὲν ἀλλὰ ξετε γνώμη.

Ὁ Πάνος, ὁ Λόντος καὶ οἱ ἄλλοι συζητοῦν θορυβῶδως τώρα περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀγώνος, γιὰ τὴν Φιλικὴ Ἑταιρία, γιὰ τοὺς Ὑψηλάντες. Ὁ Νικηταρᾶς ἔχει ἀγριέψει καὶ ἐγειρόμενος αἰφνιδίως ὁ ἀνθρώπος τῶν ὅπλων καὶ χτυπώντας τὸ σπαθὶ του κάτω ἐξεφώνησε ἐκ νέου τὸν λόγον του πού συνίστατο στὰ τρία λόγια.

—Θὰ τὸ κάμωμε, λοιπόν, τὸ Γοβέρνο Μιλιτάρε.

Μὲ τὴν ὀργὴν αὐτὴ ἐπέμβασις τοῦ τελευταίου εἰς τὴν ρητορικὴν ἀλλὰ πρῶτον στὴ μάχη διελύθη ἡ ἱστορικὴ ἐκείνη συγκέντρωσις τοῦ 1823. Καὶ μακάρι νὰ τὸ ἔκαμε τότε ὁ Νικηταρᾶς τὸ «Γοβέρνο Μιλιτάρε», δηλαδὴ τὴ Δικτατορία. Ἰσως ἡ Ἑπαναστάσις νὰ καρποφοροῦσε γρηγορώτερα καὶ χωρὶς τὸσας καταστροφές.

Σὰς φιλᾷ
Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ «ΝΕΟΛΑΙΑΣ»

Νέα και Περίεργα
ΑΠΟ
ΟΛΟΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝΤΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΚΑΡΕΛ -
ΛΙΝΤΜΠΕΡΚ

Ο Γάλλος ιατρός Καρέλ, δ-
στις συνεργάζεται μετά του Λίν-
τμπερκ εις την ανακάλυψιν της
τεχνητής καρδιάς, επιστρέφει
εξ Αμερικής όπου είχε μεταβεί, εις
την νήσον Σαιν Ζιλάν, επί της
Μαγικής, όπου εφύσκειται το έρ-
γαστήριόν των και όπου τοι
νομάνει ο Λίντμπερκ. Μεγάλη
μουσική της ηρεμίας επί των έρ-
γασίων των. Έγνωνσθη μόνον, ό-
τι ο Καρέλ επιστρέφει φέρων δύο
τεράστια κβιάτια, εντός των ό-
ποιαν εφύσκονται πολύπλοκα
δράματα, τα οποία κατασκευάσεν
εις την Αμερικήν. Έπισες φέρε
ένα κούνιον, του οποίου έχει α-
φαίρεση ή καρδιά και όστις ζή
φέρων μίαν τεχνητήν τσιούτην.

ΤΟ ΤΑΧΥΤΕΡΟΝ ΠΤΕΡΩΤΩΝ
ΕΝΤΟΜΩΝ

Ο Αμερικανός έντομολόγος
Βίγκυ ανέκαλυσεν έχαστα, ό-
στι το ταχύτερον πτερωτό έντο-
μον ζή εις την Αδριατικήν. Ως
εξήκριβόθη το έντομον τούτο
ήμπορεί να διανύση ένάμιον χι-
λιόμετρον ες έν λεπτόν, ήτοι 90
χιλιόμετρα την ώραν. Η ταχύτης
των άλλων έντόμων ποικίλλει ά-
πό 28 μέχρι 53 χιλιόμετρα την ώ-
ραν. Έν τούτοις ο καθήγητής
Λαγκμυόρ, ο οποίος έχει έκτε-
ρείσει ειδικά πειράματα προς έ-
ξακριβών της ταχύτητος των
έντόμων, υποστηρίζει ότι το τα-
χύτερον έντομον του κόσμου ζή
εις το Μεξικόν και αναπτύσσεται
την διγυγιάδη ταχύτητα των 1000
χιλιόμετρον την ώραν. Ο κ.
Βίγκυ όμως δεν παραδέχεται
τά συμπεράσματα των πειραμά-
των του συναδέλφου του.

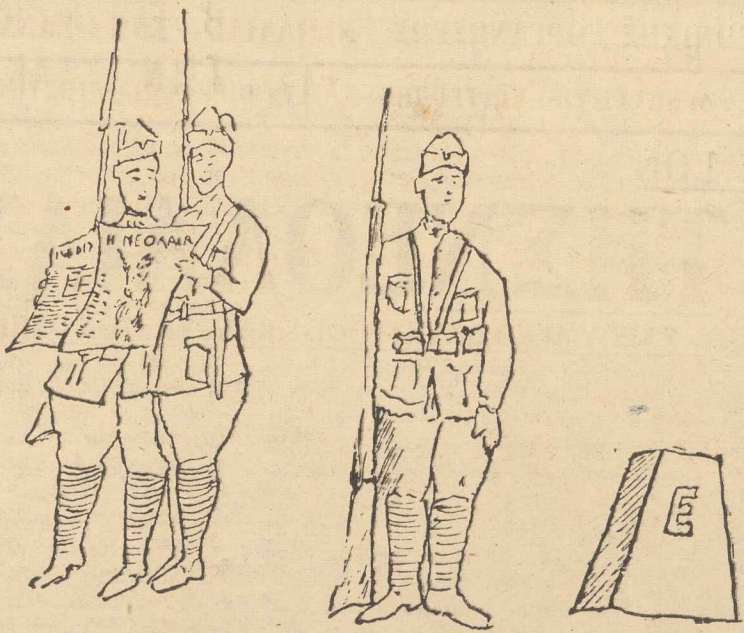
Η ΣΕΛΗΝΗ ΚΑΙ Η ΒΛΑΣΤΗ-
ΣΙΣ

Ως γνωστόν, το ζήτημα κατά
πόσον η Σελήνη επιδρά επί της
βλαστήσεως παραμένει άλυτον,
κατόπιν των πειραμάτων του
Πόπ, όστις άντικρούει πόσον έ-
πιρροήν της Σελήνης επί της
βλαστήσεως, ήτοι επί της βλαστή-
σεως, ήτοι επί της βλαστήσεως
και, και τα ισχυρίζονται των υπο-
στηρίζοντων το αντίθετον. Σή-
μερον, γράφει έν γαλλικόν πε-
ριοδικόν, αποδεικνύεται άκριβής
ο σχεδόν ή πεποιθήσις την όποιαν
έχουν οι άγροτικοί πληθυσμοί
επί της επιρροής της Σελήνης
εις την βλάστησιν. Όχι μόνον η
Σελήνη, λέγουσιν, αλλά και το άσ-
τερισμός των Ιχθύων και το άσ-
τερισμός των άστέρων, ήτοι
του, επιδρούν ενόχως, ενώ
ό άστερισμός του Λέοντος επιδρά
δυσημώς. Τά φασόλια, λέγουσιν,
επί τρία έτη έδωσαν κακήν συ-
κομίδην, διότι η Σελήνη εύρισκε
το παρά τον άστερισμόν του Λέ-
οντος.

ΑΛΕΚΤΟΡΟΜΑΧΙΑΙ...

Μία ενδιαφέρουσα δίκη πρό-
κειται να γίνη κατ' αώτας εις την
πολιτικήν έκδοσιν της άγγλικής
κομμησίας του Λανκασίρ. Κατ'
αυτήν πρόκειται ν' αποδείξη έ-
άν οι άλεκτορομαχία εις σύμ-
φωνοι με την βρετανικήν νομο-
θεσίαν. Αί άλεκτορομαχία γί-
νονται εις το Λανκασίρ από έ-
νός και πλέον αιώνας ούδέποτε
δέ διεμαρτυρήθη κανείς δι' αού-
τά. Τελευταίως όμως ανέλαβε
άγωνα υπέρ των πτεινών και έ-
ναντίον του θεάματος ή βρετα-
νική Έταιρεία Προστασίας των
Ζώων, ή οποία Ιοιγυρίζεται, ότι
τά πληκτρα των άτυχών πτηνών
εινε χαλάρβινα και ότι τά κοκ-
κάρια μάχονται άφου δοθούν εις
αυτά νωρκικάτα.

ΟΙ ΑΚΡΙΤΑΙ ΚΑΙ Η 'ΝΕΟΛΑΙΑ,

ΜΙΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Έν Κέχρω τή 21 Ιουνίου 1938.

Αγαπητή η Νεολαία,

Εμείς οι Ακρίτες με πό λαχάρτα περιμένομε τον έρχομό σου

παρά το γράμμα της μάννας μας.

Μετά πάσης τιμής.

ΑΘ.ΑΝ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Αστυνομ. Σταθμ άρχης Κέχρω Ροδότης

Σκίτσο του ίδιου.

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)

κοινωνία μας κάθε νέος, θέσι περί-
βλεπτι, αλλά και γεωμετρία εύδους
ακρίβως διά των λόγων, ότι από
μιας θα εξαγερθή άν θα έπαυσα
ή ή πατρίς την άρχαιαν της δόξαν
ή άν ανακαρούσα πρύμνα κατα-
βοραθρήβη μέχρι των έχαστων κρη-
μών και βυθών.

Αισθανόμεν ή βαθεία ή σημερινή
νεολαία το βάρος της άποστολής
της αυτής έχει εύτυχώς εσοικήθη
και υπό την αϊγίδα της Έθνικής
Κυβερνήσεως τείνει να καταστή
ταξία των ένδονων προγόνων της.
Αλλά πόσον ποίαν κατεύθυναν πρέ-
πει να οδηγηθή ή Έλληνική Νεο-
λαία; Προς ποία Ιδανικά να διαδι-
λώσασμε πιστί;

Αναμφισβητήτως πρέπει να πι-
στεύομεν προς τα Ιδανικά εκείνα,
μέ τα οποία εμεγαλύνθη ανέκαθεν
ή Έλλάς. Εινε δέ τα Ιδανικά αυτά
ή Θρησκεία και ή Πατρίς.

Και πρώτα—πρώτα μίας χρειαζε-
ται πίστις προς τον Θεόν, προς την
άνώτερη αυτή δύναμιν, που αιθανό-
μεθα να διέπει τά πάντα. Μερικοί
νομίζουν προς στιγμήν, ότι μπορούν
να άρνησθον την ύπαρξιν αυτής της
δυνάμεως, άλλ' όταν εύρεθον οε
έχαστον κίνδυνον, οε μία στιγμήν,
πύ ή σωτηρία τους δεν εξαρτάται
από ανθρώπινη δύναμιν, άς μοι ποίν
από ποί έξαρτούν την ύπαρξιν
τους; Την εξαρτούν από κάποια ά-
νώτερη δύναμιν, που ααθόρημα την
αισθάνονται μέσα τους εκείνη την
στιγμή. Γι' αυτόν τον λόγον ακρι-
βώς και ή θρησκεία εινε το ήθικόν
έρεισμα των άτόμων και των λαών.

Ανθρώπος, κοινωνία ή λαός χωρίς
θρησκεία εινε άδυναμικός, χαλός.
Η διαίτη δέ ήμεις οι Έλληνες έ-
χομεν υποχρέωσιν να πιστεύομεν
εις την θρησκείαν των πατέρων
μας, εις την ύψηλήν και ώραιαν έ-
κείνην χριστιανικήν φιλοσοφίαν, ή
οποία τόσο πολύ έχει συνδεθή με
το είναι μας. Αλλ' ας πω έινε
γνωστόν από την Ιστορίαν, ότι χρι-
στιανισμός και Έλληνισμός συνε-
δέθησαν ανέκαθεν άρρήκτως.

Μας χρειάζεται έξ άλλου πίστις
προς την πατρίδα, το περί αυτό Ι-
δανικό, που πολλοί θέλουν να άρ-
νησθον. Αλλά πρέπει να εινε κα-
νείς χωρίς ψυχή και χωρίς αισθή-
ματα, όταν δεν αισθάνεται τίποτε
για το όπτι του το πατρικό, το γε-
μάτο παραδόσεις επί τούτους αιώ-

Ο λιποτάχτης

“Ένας μόνον άλιποτάχτης”
πέταξε κάπου το τσιγάρο,
στής νύχτας το σκοτάδι μπλέκει,
τρέμει όπως θάτρεμε στον άνεμο
πριν ορθή ή λάμψις του κερίου...
Παίρνει το δρόμο του χωριού.

—Ποιος κρούει τη θύρα;
—Ανοιξε, μάννα μου,
δέν εινε κλέφτης μήτε ξένος,
ο γιός σου κρούει καταβιάζόμενος,
άνοιξε, μάννα μου. Μ' έβράχυναν
ο τρόμος, μ' έπνιξε ο Ιδράς,
μ' έβραζε ο θάνατος έμπρός.

—Εμένα ο γιός μου εινε στον πό-
λεμον, (λεμο)
νά το ξέστρωτο κρεβάτι,
τη θύρα έλάθεμε, διαβάτη.
Εμένα ο γιός μου εινε στον πό-
λεμον, (λεμο)

Κι' ίσως ποτέ δέν θά τον δω.

Δέν ειναι συ—φύγε από δω.

Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

Μετά πάσης τιμής.

ΑΘ.ΑΝ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Αστυνομ. Σταθμ άρχης Κέχρω Ροδότης

Σκίτσο του ίδιου.

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

Μερίμνα βόγια

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ
ΤΗΣ «ΝΕΟΛΑΙΑΣ»Είς το Βαθλακκον Μακεδονίας
Ιδρύθη τμήμα της Ε.Ο.Ν.

—Είς το τμήμα της Ε.Ο.Ν. 'Αγ-
χιάλου γίνεται μία αξιόπαινος και
έντακτη εργασία διά την καλύτε-
ραν δργάνωσιν αυτού. Την προπα-
ρευτικήτατος και δραστήριος άρχη-
γός του τμήματος κ. Βασ. Κατάφας
συνεκάλεσε τά μέλη της Ε.Ο.Ν. και
ώμιλησε προς αυτά μέ θέμα: «Πί-
στις και πειθαρχία των φαλαγγι-
τών προς την δργάνωσιν».

—Χάρις εις την δραστηριότητα
και τον ένθουσιασμόν του Νομά-
χου Χαλκίδος κ. Μαρινάκη ή 'Οσ-
γώνιος Έθνικής Νεολαίας της πό-
λεως άρνησθη συστημιατικός. Κά-
θε άπόγευμα ο κ. Νομάχης μετα-
βαίνει εις την λέσχην της Νεολαίας
και παρακολουθεί ακούστας τά
γυμνάσια και πάντα τά έργα της
δργάνωσεως. Μέχρι σήμερον ή δύ-
ναμις των μελών της Νεολ. Χαλκι-
δος άνέρχεται εις χίλιους και πλέον
νέους πλήρεις ένθουσιασμού. Έ-
χουν δέ έφοδιασθή με σιτάδες περί
του 400. Υπολογίζεται, ότι μέχρι
τέλους του άλλου μηνός θά έχουν
έφοδιασθή με σιτάδες όπαντες οι ά-
ποτελεσόντες την Νεολαίαν Χαλκι-
δος.

—Εμένα ο γιός μου εινε στον πό-
λεμον, (λεμο)
νά το ξέστρωτο κρεβάτι,
τη θύρα έλάθεμε, διαβάτη.
Εμένα ο γιός μου εινε στον πό-
λεμον, (λεμο)

Κι' ίσως ποτέ δέν θά τον δω.

Δέν ειναι συ—φύγε από δω.

Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

Μετά πάσης τιμής.

ΑΘ.ΑΝ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Αστυνομ. Σταθμ άρχης Κέχρω Ροδότης

Σκίτσο του ίδιου.

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

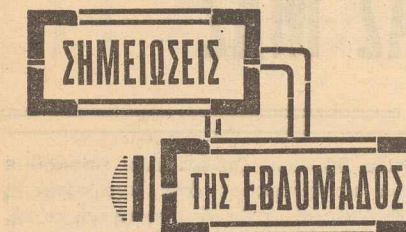
ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ

ΥΠΟ Κ. ΣΤ. ΚΑΝΟΝΙΔΗ

Διάφορα μυθολογικά θέματα.
Μονομαχίες.
Συναντήσεις.
Θεωρίες.
Συμπόσια.

Οι μυθολογίες αυτές παρα-
στάσεις, που ανακαταστή-
ζουν καθημερινή σκηνή της ζω-
ής παίρνουν χαρακτηρισμό ποιού-
τυπο. Οι μετόπες του ναού κα-
αί ζωφόροι έχουν ίδιες ανάγ-
κη από ανάγλυφες διακοσμώ-
σεις συνθέσεις. Δημιουργείται έ-
τσι ένα είδος βλας διάλυο έλ-
ληνικού διακοσμητικού συστήμα-
τος και ίδιους του αιώματος.

Γιατί το τρίγωνο του αιώματος

τοπιοποιούσε: μεγάλην δυσκο-
λιν, γὰρ να γεμίσεται με κο-
σμήματα. Ἀλλὰ αὕτη ἡ δυσκο-
λία ἔχει υπερπηδηθῆ σιγά-σιγά
καὶ φθάσει στὴ γνώστη θαυμα-
σία ἀπόδοσι. Εὐρέθηκαν διακο-
σμήματα ἀειτάτων τῆς εποχῆς
τοῦ Σόλωνα εἰς τὴν Ἀκρόπολιν
τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου βλέπομεν
πόσο θαυμασία ὑπερπηθήκε ἡ
δυσκολία αὕτη. Οἱ σκληροὶ αὐτοῦ
συμπεριόριστο με ἔκρινεν τὸν
συναγερμὸν καὶ εἶνε πολὺ ζωηρὰ
χρωματισμέναι. Παρίστανον τὴν
πύλιν τὴν Ἡσυχίαν με τὴν Ὑ-

βρα. Σχεδόν το μισό του αιώνα ο λαός μας είναι πιεσμένο από τον κύκλο του τέρατος με τα ένεια κεφάλαια και άδικη τα δεινότητα του Έκατομπεύου παρουσιάζουν αυτή την θαυμαστά τεχνική έκταση της νότιας της διακοσμήσεως. Οι δαίμονες ο τρικέφαλος, που είνενται στο Μουσείο της 'Ακροπόλεως με τα μάτια, με τα κορμί του φειδύλου, χροματισμένη με μπλε και κόκκινο, παρουσιάζει ένα πρῶτον το διακοσμητικό φαινόμεν.

ήταν από μια άγνωση για το χρώμα και από μια μεγάλη τεχνική άκρεια και μια λεπτή αφηγητική ικανότητα. Απολάμβαναν και σπύγεις με κομψό από ψαρίσιο μίσχο συχνά μέσα σε τίτλοι αστόχαστοι. "Η μορφή των οφθαλμών του είχε εκπληκτική για την εποχή σερότητα και την ζωντανά της επινοήσεως.

Οι Δελφοί, ως ηγεσία των κέντρων της λατρείας, που έπαιξαν, διετηρήσαν πολλά άριστοτεργήματα της Ίωνικής αυτής τέχνης. "Όσο για την αρχαϊκή τεχ-

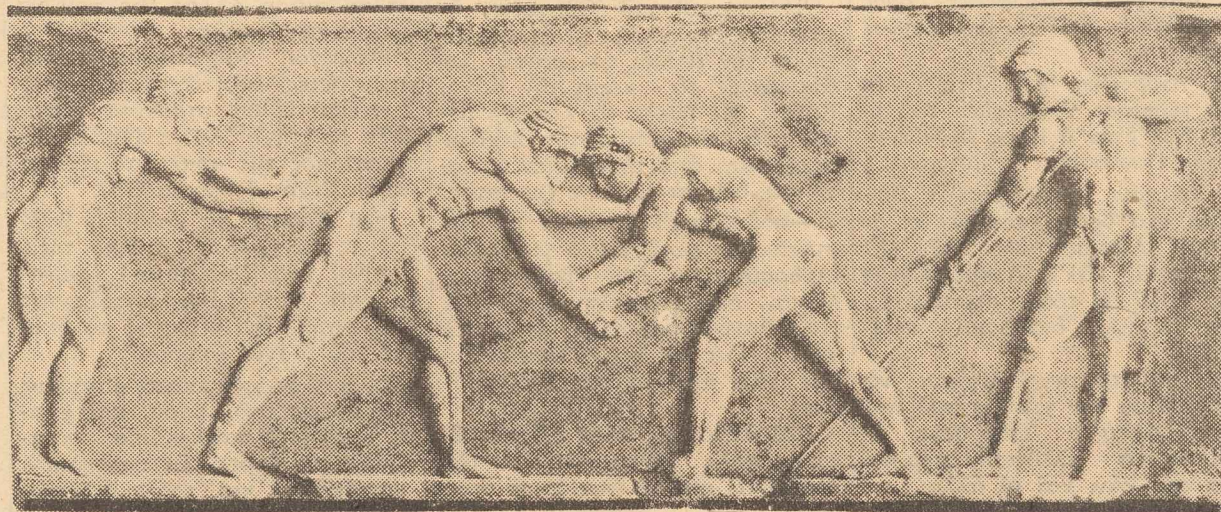
η των αναγλυφών ρεπτομυθία, ότι το θέμα εδώ δεν υποτάσσεται άμεσα σε μία ιδέα, όπως στα ανάγλυφα του ναυού της 'Ολυμπίας και στον Παρθενώνα, αλλά υποτάσσεται εις τους διακοσμητικούς κανόνες. Όπως λένε οι ιστορικοί της τέχνης, δεν έχουμε έννοτητα του θέματος. Κάθε λεπτομέρεια έκφράζεται εδώ με μεγάλη δύναμη κάθε κίνηση του σώματος. Οι πτυχές αποδι-

ὅτι αὐτὴ ἡ μεγάλη μαρτορία, ἡ
ὁποία τὰ πλεῖστα ροῦα, κα-
θὼς καὶ αὐτὶς τῆς τοῦ μαλλιών.
Ἡ σάρκα ἐπίσης ἀποδέχεται τὴν
ζωρητοτητα. Ἡ κίνησι τὸν μω-
τὸν ἀνάστημι, το χαχογελο, το
πρόσωπο ποὺ προδίδει το ρυλε-
κὸ τύπο, λες ὅτι θέλουνε να
βρουνε ἕνα γενικό ρυθμό, ποὺ ἀ-
ναβιβάζεται ἀπὸ τὴν ποὺ μικρὴ
λεπτομέρεια καὶ πίνει δίο το
σύνολο μὲ γραμμὲς τέτοιες, οἱ
ὁποῖες ἐκφράζουν τὴν ἰδία ἐννε-
μική ψυχὴ τοὺ παριστανόμενου
προσώπου ἀνθρώπου ἡ ζωῶ. Ὁ
τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον φτιάσανε
το ἄλλοιο ὡς Ἑλλήνες, εἶνε πολὺ
διαφορετικὸς ἀπὸ τὸν ἄλλων
λαῶν καὶ φανερόνι πόσο γιὰ
τοὺς Ἑλλήνας το ἄλλοιο ἔχεν
ἐννεμική καὶ ἱερὸ ζῶφι. Γιὰ τοῦ-
το καὶ το τρέφανε μὲ ἐξαιρετικὴ
στοργή.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Ἡ ἐξέλιξις τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαϊκῆς τέχνης
ΥΠΟ ΤΖΟΥΛΙΟ ΚΑΪΜΗ

ΟΙ ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΥΤΕΣ ΠΑΡΑ-
 ΣΤΑΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΑΝΑΚΑΤΕΥΟΝΤΑΙ
 ΚΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ
 ΖΗΣΗΣ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΠΩΤΩ-
 ΤΟΤΟ. ΟΙ ΜΕΤΟΠΕΣ ΤΟΥ ΝΟΚΟΥ
 ΚΑΙ ΤΩΡΟΦΟΡΟΙ ΕΧΟΥΝ ΙΔΙΩΣ ΑΝΔΥ-
 ΚΗ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙ-
 ΚΗΣ ΣΥΝΔΕΣΗΣ. ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ
 ΤΟΤΕ ΕΝΑ ΕΙΔΟΣ ΘΛΙΒΣ ΔΙΟΛΟΥ ΕΛ-
 ΛΗΝΙΚΟΥ ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑ-
 ΤΟΣ.

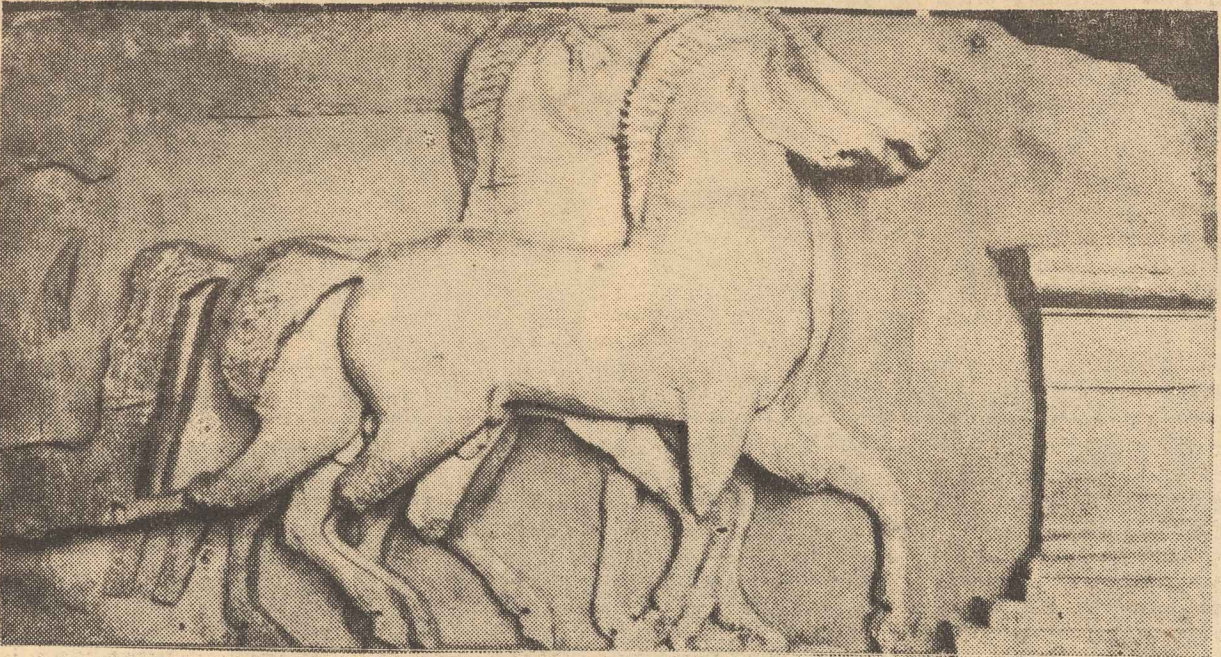

*Αρχαϊκὸν ἀνάγλυφον (Πάλη ἀθλητῶν)

ἀγγέλους καὶ εἶνε πολὺ ὡφειρ-
χωρηματικῶς. Παριστάουσιν τὴν
πάλη τοῦ Ἡρακλέους μετὰ τὴν ὕ-
δρα. Σχεδὸν τὸ μισὸ τοῦ ἀτά-
ματος εἶνε πασιμένον ἀπὸ τὸν κύ-
κλον τοῦ τέρατος μετὰ τὰ ἐννέα ἐ-
μφύλια καὶ ἀκόμη τὰ ἀεισώματα
ταῦ ἑκατομπεύων παρεστῶσιν·
αὐτὴ τὴν θαυμαστίαν τεχνικὴν ἱκα-
νότητα τῆς διακοσμήσεως. Ὁ
δαίμονας ὁ τρικέφαλος, ποτὲ εἶνε
στὸ Μουσεῖον τῆς Ἀκροπόλεως
μετὰ τὰ κυανὰ μαλλιά, τὰ πρῶσινα
μύτια, μετὰ τὴ κορυφὴν τοῦ πεδι-
οῦ.

χρωματισμένο με μπλε και κόκκινα, παρουσιάζει ένα πρ^οτο-
πο διακοσμητικό φαινόμε^νο.

Οι συνθέσεις αυτές υπαγορεύο-
νται από μια αγάπη γι^α το
χρώμα και από μια μεγάλη τεχ-
νική άσφίλεια και μια λεπτή α-
φηγητική ικανότητα. Λεονόσια
και σφίγγες με κορμί από ψα-
ρίσκομο συχνά μέσα σε τέτοια
αετώματα. Έλ μορφή των ομα-
των είναι εκπληκτική γι^α την ερ-
οσότητα και την ζωντάνια της
εικονήσεως.

Ἀνάγλυφον ἀπὸ τὸν θησαυρὸν τῆς Κνίδου (Δελφοί)

ἰστορικὸν τῆς τεχνῆς, οὐκ ἔχοντες
 ἐνότητά τοις θεματικῶν. Κάθε λε-
 γομένη ἐκφράζεται ἐδῶ ἐν
 μεγάλῃ δυνάμει καὶ κίνησιν
 τοις σώματι. Οἱ πυλῆες ἀποδι-
 δονται μὲ μεγάλῃ μαστοριά. Τὸ
 ἴδιον καὶ τὰ πλεῖστα ρυθμῶν, κα-
 θὼς καὶ αἱ τρίχες τῶν μαλλίων.
 Ἡ σὰρκα ἐπίσης ἀποδίδεται μὲ

ἀπορροή. Ἡ κίνησι τῶν ὡμῶν, τὸ ἀνάστημα, τὸ χαρμενέον, τὸ πρόσποτον ποὺ προδίδει τὸ ρυθμικὸ τύπο, λέει δὲ θέλουμε να βρούμε ἕνα γενικὸν ρυθμὸν, ποὺ ἀναβαθίζεται ἀπὸ τὴν πρὶν μικρὴ λεπτομέρεια καὶ πίνει δὴ τὸ σύνολο. με γραμμικὲς τέτοιες, οἱ ὁποῖες ἐκφράζονται τὴν ἰδίαν ἐναρμονικὴ ψυχὴ τοῦ παριστανόμενου προσώπου ἀνθρώπου ἢ ζώου. Ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον φτιάχνουν τὸ ὄλογο ἢ Ἕλληνας, εἶνε πολὺ διαφορετικὸς ἀπὸ τῶν ἄλλων λαῶν καὶ φανερόναι πόσον γιὰ τοὺς Ἕλληνας τὸ ὄλογο πῆται

εὐγενικό καὶ ἱερὸ ζῶο. Γιὰ τοῦ-
το καὶ τὸ τρέφανε μὲ ἐξαιρετικὴ
στοργή.

ΚΡΕΜΑ ΕΥΡΙΣΜΑΤΟΣ

ΚΟΛΥΘΟΣ
ΚΡΕΜΑ ΕΥΡΙΣΜΑΤΟΣ

1½ εκατοστόμετρον ἄρκει
δι' ἐνὶ χάριτον ἔνδρυσμα

1½ εκατοστόμετρον ἀρκῶ
δι' ἡν εὐχαρίστον ἔχοισμα

Η ΗΡΩΪΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΣΤ
ΞΕΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗΝ

13.—

Καποίς έπρωποδοίς κατ' αὐ-
τὸν τὸν τρόπον καὶ κάμῃ λίγο φῶς
μέσα σ' αὐτὸ τὸ σκοτάδι.
Ἡ σκιά ἐξαμύλιον ἀπάνω τους
καὶ ἕνα χέρι ἀρχισε νὰ ψαχουλεύῃ
τὴν νὰ ἤθελε κατὰ νὰ βρῇ. Ἡ Ἀν-
δρονίκη καὶ ἡ Διαμάντω ἐκάρ-
αζαν πὼς εἶνε ἡ Ρωξάνη.

Ἡ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ
Ἡ γυναίκα αὐτή, ποὺ λίγο πρὶν
μιλοῦσε γιὰ πολέμους καὶ γιὰ μά-
χες, μόλις ἐπαλῶθηκε στὸ στρώμα
τῆς ἔπεσε στοὺς τροφειτέρους
συλλογισμοὺς:

— Γιατὶ νὰ πεθῶναι ἀδριο σιμῶ
στὸν ὄρατο Ἀνδρόνικο; ἔλεγε. Τί
ἔχω νὰ κερδίσω ἐστὶν θαυμάσιον
ῥηναιότητά μου καὶ σκοτοδῆ;
Καὶ ἀνὰ αὐτὸς σκοτοδῆ τί μ' ὠφε-
λεῖ νὰ ζήσω; Ζέρω ποὺ ἔχει κρυμ-
μένα ὁ στρατηγὸς τὰ πλοῦτά του;
πρέπει νὰ πείσω τὸν Ἀνδρόνικο
νὰ φύγουν. Τὰ παίρνω, λοιπόν,
καὶ φεύγω μετὰ τὴν Εὐ-
δοκίαν. Μετὰ τὴν Εὐδοκίαν
καὶ τὴν Σουλιάτισσα σηκώθηκε, ἦρ-
θε στὴν πρώτη σπηλιά καὶ ἐπλη-
σίασε τὸ κρεβάτι τοῦ ἐιδώλου
τῆς, κράζοντας αὐτὴν αἰγανά μὲ
τὸ ὄνομά του.

Ἡ Ἀνδρονίκη, στὴν τόλμη τῆς
Σουλιάτισσας σηκώθηκε, ἐστάθη-
κε στὸ στρώμα καὶ ἀπλώσε τὰ χέ-
ρια γιὰ νὰ τὴν ἐμποδίσουν ἀνὰ ἤθελε
νὰ πλησιάσῃ περισσότερο.

Ἡ Ρωξάνη ἐστάθηκε καὶ ἄρ-
χισε νὰ τῆς λέγῃ τὰ σκεδῆτά της.
Ἡ Ἀνδρονίκη δὲν ἔπαυε νὰ
κρατῆσθαι τὰ γέλια.

— Τώρα, εἶνε ἀνάγκη καὶ δὲν μπο-
ροῦν νὰ γίνουν αὐτὰ ποὺ λές, τῆς
εἶπε. Κοντεῖνε νὰ ἐλθῇ ὥσθι. Μετὰ
δύο ὥρες θὰ ξεκινήσουμε γιὰ τὸν
πόλεμο.

— Μπορεῖς νὰ θρῆς πολλές προ-
φάσεις γιὰ νὰ μὴν ἀκολουθήσῃς
τ' ἀσκήρι. Πῆς πῶς ἡ λαβωμάτι-
σου δὲν ἔγινε ἀκόμῃ καλά.

— Μὰ ἀφοῦ τὸ ξέρουν ὅλοι πὼς
ῥατρεῦσθαικα;

— Κάνε τὸν ἄρρωστο...

— Καὶ αὐτὸ δὲν γίνεται τέτοια
ὥρα. Θὰ καταλάβουν πὼς εἶνε ψέ-
ματα.

— Μόλις θυγοῦμε ἀπὸ τὴν σπηλιά
καὶ κινήσουμε, μέινει πίσω. Κρυ-
βόμαστε στὰ θυμάρια καὶ μὰς γά-
νουν...

— Ἀδόναντον: Θὰ ποῦνε πὼς εἶ-
μαι δειλός!...

— Ἐχεῖς δίκιο. Γιατὶ ἔτσι τὴν
χάνουμε τὴν Διαμάντω...

— Ποιὰ Διαμάντω!

— Τὴ Διαμάντω, αὐτὴν ποὺ ἔχου-
με μαζί μας ἐδῶ στὴ σπηλιά, καὶ
ποὺ ἀξίζει πολλές χιλιάδες φλου-
ριά.

Ἡ Ἀνδρονίκη, ἀπὸ τὴν ἱστορία
τῆς φύλης τῆς, ἐκατάλαβε τοὺς σα-
τανικοὺς σκοποὺς τῆς Σουλιάτι-
σας, καὶ μετὰ πολλοὺς κόπους τὴν
ἔπεισε νὰ ἀναβάλῃ τὸ σκεδῆτά της,
πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον.

Χαρούμενη γιατί μετὰ τὴν μά-
χην θὰ μπορούσε νὰ πραγματοποιή-
σῃ τὰ σκεδῆτά της, ἔφυγε ἀφοῦ ἔ-
σθισε τὴν δίψα τῶν χελεῶν τῆς
στὰ μάγουλα τῆς Ἀνδρονίκης.

— Ἀκουσε; τὴν ἐρώτησε ἡ Ἀν-
δρονίκη τὴν Διαμάντω.

— Εἶνε φοβερὴ! Ἐγὼ, ἀδελφὴ
μου, δὲν μπορῶ πιά νὰ ζήσω μέσα
σ' αὐτὴ τὴ σπηλιά. Ἀργὰ ἢ γρή-
γορα, θὰ με στείλουν στὸν Ἀλῆ
πασά. Δὲν μπορεῖς νὰ μ' ἐλευθε-
ρώσῃς ἀπ' ἐδῶ;

— Διαμάντω, εἶπε ἡ Ἀνδρονίκη,
ἡ ζωὴ τῆς σπηλιάς οὐτε γιὰ σένα
δὲν εἶνε, οὐτε γιὰ μένα. Πρὸς τὸ
παρὸν τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ γίνηῃ
ἢ ἀκολουθῆσω τὸν στρατὸν ὡς
ποὺ νὰ μὴν πέρω νὰ καταφύγω στὴ
Χίον. Εἶνε τὸ μόνο καταφύγιο γιὰ
ἀπρωστάτευτες γυναῖκες.

Ἡ Διαμάντω ἔφηγε πάλι στὸ
κρεβάτι τῆς, καὶ ἡ Ἀνδρονίκη
μπορεῖ νὰ κοιμηθῇ λίγες ὥρες.

Μόλις ἐγλυκοκράζει, ἡ σάλπιγ-
ξα τοὺς ἐξήγγισσε ὅλους.

Μετὰ πέντε λεπτά ὅλοι εἶχαν
συνταγῇ γύρω ἀπὸ τὸν Ὀδυσσεά
ποὺ προσπαθοῦσε νὰ τοὺς ἐμψυ-
χώσῃ.

Ἡ Ρωξάνη, ὠπλισμένη μὲ παν-
τὸς εἶδους ὅπλα, στεκόταν σιμά
του. Καὶ μετὰ τὸν σιμῶν ὅφως
τῆς φαινόταν ὅτι διαφιλονικούσε
τὰ πρωτεῖα.

Ἡ Ἀνδρονίκη ἦρθε τελευταία
γιατὶ ἐξήγγισσε τελευταία ἀπ' ὅ-
λους. Καὶ ὅταν ὁ ἥλιος ἐβγήκε ἀ-
πὸ τὸν Παρνασσὸν, ἐξεκίνησαν.

Τὸ χάνι τῆς Γραβίας βρι-
σκεται στὸ δρόμο ποὺ φέρνει ἀπὸ
τὴν Ἀμφισσὰ στὸ Δαδί. Ὁ
Πανουργιάς καὶ ὁ Δουβουνιώτης
ἦταν ἐκεῖ μετὰ τὸν στρατιώτη,
τοὺς, χιλίους διακόσιους περί-
που.

Οἱ δύο στρατηγοὶ ἤθελαν νὰ
καταλάβουν τὴν γέφυρα τοῦ Κη-
φισσοῦ, ἀλλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς ἔ-
πρότεινε νὰ κλειστοῦν μερκοὶ
μέσα στὸ χάνι καὶ οἱ ἄλλοι νὰ
προσπαθοῦν δεξιὰ καὶ ἀριστε-

ρὰ τοῦ δρόμου, γιὰ νὰ σταμα-
τήσουν τὴν προέλασιν τῶν Τούρ-
κων.

Τὸ χάνι ἦταν ἕνα μονόροφο
σπίτι, τριγυρισμένο ἀπὸ πλινθό-
κτιστο περιαῖο.

Ἡ πρότασις τοῦ Ὀδυσσεῶς ἦ-
ταν πολὺ τολμηρὴ. Ὁ ἕνας κυ-
τοῦσε τὸν ἄλλον καὶ κανεὶς δὲν
ἀποφάσιζε νὰ κάμῃ τὴν ἀρχή.
Κανεὶς δὲν ἤθελε νὰ κλειστῇ μέ-
σα στὸν ἀπρωστάτευτον ἐκείνον
περίβολον, ἀπὸ τὸν ὅποιον ὁπωσ-
δήποτε δὲν θὰ βγαίνει ζωντανός.

— Φοβόσαστε! ἐφώναξε μὲ τὴν
στεντορεία φωνή του ὁ γιὸς τοῦ
Ἀνδρόνικου. Δὲν βρίσκονται,
λοιπόν, ἐκεῖ τὰ παλληκάρια γιὰ
νὰ πεθάνουν μαζί μου μέσα στὸ
χάνι;... Γιὰ νὰ δοῦμε πῶς ἀπὸ
σὰς εἶνε πραγματικὰ παλληκά-
ρια!

Καὶ λέγοντας αὐτὰ ἐβγαλε ἔ-
ξω καὶ τὸν παλληκάρια, καὶ ἐκεί-
νοι, ἀπὸ τὴν ἐκείνην ἀπὸ τὴν
Διαμάντω καὶ τὸ ἐκματίσει στὸν
ἄερα.

Ὅποιος θὰ ἔπιανε τὸ μαντῆλι
αὐτὸ, ἦταν σημεῖο πὼς ἤθελε ν'
ἀκολουθῆσθαι τὸν ἀρχηγὸν του.
Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο ἔπρεπε νὰ
βγάλῃ καὶ αὐτὸς τὸ δικό του, νὰ
τὸ κρατῆσθαι μὲ τ' ἀριστερὸ γιὰ
νὰ τὸ πιάσῃ ἄλλος, ὡς ποὺ νὰ
σηματιοθῇ χορός.

Ἀρχηγοί, ἀξιώματικοὶ καὶ
στρατιώτες ἐκυτάχτηκαν πάλι.
— Ἐδῶ εἰμαι, στρατηγέ! ἐφώ-
ναξε πρῶτῃ ἡ Ἀνδρονίκη, ὁ πα-
τριωτισμὸς τῆς κοπέλλας εἶχε ἀ-
νῆκει μὲχρι ἐνθουσιασμοῦ.

Καὶ ἄρπαξε τὸ μαντῆλι, βγά-
λιντας συγχρόνως τὸ δικό της.
— Καὶ ἐγὼ ἐδῶ εἰμαι! ἐφώνα-
ξε τότε ἡ Ρωξάνη, ἀρπάζοντας
τὸ μαντῆλι καὶ δίνοντας τὸ δικό
της τοῦ Γιάννη Γκούρα.

Σὲ μιὰ στιγμή ἐκεῖ τὸ μαντῆλι
ἐκυματίσαν στὸν ἄερα, καὶ ἐκα-
τὸ διαλεχτὰ παλληκάρια κρα-
τῶντας τὴς ἄκρες τῶν μαντηλίων,
χορεύοντας καὶ τραγουδώντας,
ἐμπήκαν μέσα στὸ χάνι.

Ὅταν βρέθηκαν ὅλοι μέσα ἔ-
κλεισαν ὅλες τὶς πόρτες γιὰ νὰ
μὴν ἔβγῃ κανεὶς. Ἐπειτα ἄνοι-
ξαν πολέμιστρες στοὺς τεῖχους
καὶ στὴ στέγη, ἔκαμαν μετὰ κε-
ραμίδια ταμπούρας, πίσω ἀπ'
τὸ κρατῆσθαι μὲ τὴν ἄρ-
στερὰ τὴν ἄρστερὰ, ὡς ποὺ νὰ
σηματιοθῇ χορός.

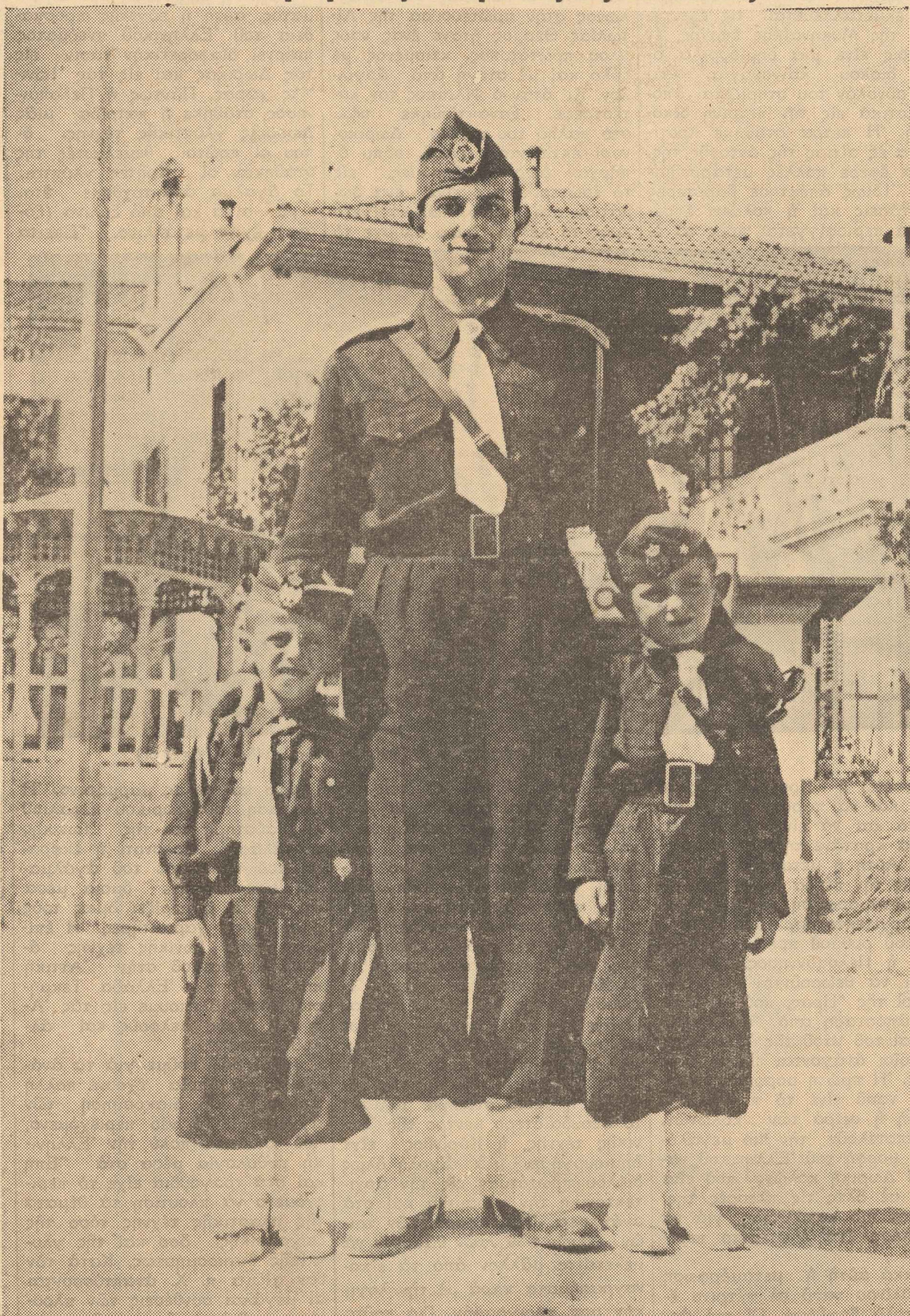
— Ἐγὼ πρῶτος θ' ἀνοίξω τὸ
ντουφεκί, εἶπεν ὁ Ὀδυσσεύς.
Κανεὶς νὰ μὴν ἀναβέρῃ τὸ θνα-
μά μου. Τούταντιον νὰ φωνάζεται
στοὺς Ἀλβανούς ἐστὶν πλησι-
αί: «Τώρα θάρβῃ ὁ Ὀδυσσεύς»

καὶ θὰ σὰς διορθώσῃ!... Ἐτοί
ἔχουν τὸ φόβο, ἐνῶ ἀνὰ μύθον
πὼς βρίσκονταν ἐδῶ μέσα, ὅλα
τὰ βόλια θὰ πέσουν ἀπάνω μου.

Ὁ Μεχμέτ πσοῦσε καὶ ὁ Ὀ-
μέρ Βρῶννης, μετὰ χιλιάδες
ἀλβανοτουρκικοὺς στρατοῦ, ἐφά-
νηκαν σὲ λιγδάκι. Πρωτὸ θά-
σαν σὲ ἀπόστασι βολῆς, ἐστά-
θηκαν γιὰ νὰ προσεγγίσουν καὶ
οἱ ἀστρολόγοι ἐβούισσαν πρό-
βαστα καὶ βώδια πρὸς τὸν Μω-
ἰσμέθ.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια.

Ὁ κυβερνητικὸς ἐπίτροπος εἰς τὸ Κιλίκι

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὸ Κιλίκι φωτογραφούμενος μετὰ δύο μικρὰς σκαπανεῖς

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ ΣΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Ἐίχε χαράει πιά. Ὁ ἥλιος ἀρχί-
σε νὰ προβάλῃ στὸν ὀρίζοντα,
λούοντας μετὰ χρυσὴς ἀχτίνες
τὸν τὰ ἵσχυα νερά τῆς λιμνοθάλα-
σας τοῦ Μεσολογγίου, ποὺ καρτε-
ροῦσαν νὰ υποδεχθῶν τὰ ἥρωικά
πολεμικά μας, ποὺ θὰ μὰς φέρνανε
τὸν Κυβερνήτην. Ἡ Ε.Ο.Ν. τοῦ Με-
σολογγίου, τῆς Ναυπακτίας καὶ
Μακριντίας ἀρχισε νὰ συγκεντρών-
εται ἀπὸ ἐνωρίαν στὸ Γυμνάσιον καὶ
οὐδὲν ὀλίγον μετὰ τὴν ἐκείνην
ἦτο παρατεταγμένη μετὰ τὴν μουσικὴ
καὶ τὰς σημαίας τῆς, ἔτοιμη νὰ ὑ-
ποδεχθῇ τὸν Ἀνδραγαθὸν τῆς
χώρας. Οἱ στιγμῆς, ποὺ περνοῦσαν
φαινόταν ὅτι ἀτέλειωτες.

Ἐπὶ τέλους ἦρθε ἡ ποθητὴ ὥρα
ποὺ ἐφθασε ὁ Ἐθνικός Κυβερνήτης
στὸ Μεσολόγγι.

Τὸ πλήθος τῆς πόλεως καὶ τῶν
περιχώρων καθὼς καὶ οἱ φαλαγγί-
ται ὑπεδεχθῶσαν ἐν ἐξέλλῳ ἐνθου-
σιασμῷ τὸν κ. Πρωθυπουργόν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Μεταξὰς ἐπι-
βάς τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ κ. Τσελῆ,
Τετράκωπος τῆς Ε.Ο.Ν. κατηβύθη
εἰς τὴν τοποθεσίαν, εἰς τὴν ὅποιαν
θ' ἀνεγερθῇ τὸ θέατρον τῆς πόλε-
ως, ὅπου κατέθεσε τὸν θεμέλιον λί-
θον, εὐχόμενος τὴν ταχεῖαν ἀποπερά-
τισιν τοῦ ἔργου.

Ἀκολούθως ὁ κ. Μεταξὰς παρη-
κολούθησε τὴν ἐνθουσιώδη παρέ-
λασιν τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τῶν μελῶν
τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν.

Μετὰ τὴν παρέλασιν ὁ κ. Πρω-
θυπουργὸς μετέβη εἰς τὸ ἐξωκλή-
σιον Ἀγίους Συμεῶν, ὅπου παρετέ-
θη γεῖμα πρὸς τιμὴν τοῦ ὑπὸ τῶν
ὀργανώσεων Μεσολογγίου.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ κ. Μεταξὰς ἀνε-
χώρησε προπεμφθεὶς ἐνθουσιωδῶς
ὑπὸ τοῦ πλήθους καὶ φαλαγγιτῶν.

Α. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

Φαλαγγίτης

Λιθοδότῃ Μεσολογγίου

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΜΑΣ ΣΕΛΙΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ
ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ
ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

Οἱ γυναικεῖοι ἀθλητικοὶ ἀγῶνες

* Ἡ μικτὴ Ἀθηνῶν ἔδωσε τὸ
παρελθὼν Σάββατον εἰς τὴν Κων-
σταντινούπολιν τὸν τρίτον τῆς ἀ-
γῶνας ἀντιμετωπίασας τὴν Γαλα-
τὰ Σεραϊ. Ἀπὸ τοὺς δύο πρῶ-
τους ἀγῶνας ἐξῆλθε ἡττημένη,
ἐνῶ εἰς τὸν τρίτον μόλις κατάρ-
θως νὰ ἰσοφαρίσῃ καὶ νὰ ἐξέλ-
θῃ ἰσάπολος μὲ 3-3. Ὁμοίως τὴν
Κυριακὴν συντηρήσθαι μὲ τὴν Ἀρ-
μενικὴν ομάδα Σιολὴ τὴν ὅποιαν
τῆς 4ης Ἀδουόστου σημειοὶ ἀνιμα-
νίκης μετὰ τέρματα 2 ἐναντίον 0.

* Ὁ νέος κλάδος τοῦ σθλητι-
σμοῦ μὲ τὸν ἀγρῆτικόν ἀγῶ-
να ἐκματίσει προχρὲς στὸ
Στάδιον ὅπως ἐξαιρετικὴ ἐπιτυ-
χία, λαμβανόμενον ὅτι ἔμην ὅτι
οἱ ἀθληταὶ — Ἐργάται ἔκταναν
τὴν παρθενητὴν τοὺς ἐμφάνισαν. Εἰς
τοὺς ἀγῶνας οἱ ὅποιοι εἶχον τε-
θῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὁ-
πουργοῦ — Διοικητοῦ Πρωτοεπι-
σης κ. Κοτζίε καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ
Ἐργασίας συμμετέσχον αἱ

Ἑταιρία Παπαστράτος, Ἑλκτρι-
κὴ Ἀθηνῶν — Πειραιῶς, Ἑται-
ρία Ὑδάτων, Ἑταιρία Αὐτοκινή-
των Ἀθηνῶν, Ἑλκτρικὴ Ἑται-
ρία Μεταφορῶν, Ἑταιρία Χημι-
κῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων,
ΒΙΟ, Κροῖκον Ἐργασίας Ὑφαν-
σμάτων, ΕΤΜΑ, ΒΑΜΒΑΣ, ΕΡΘΑ,
ΕΒΕΙΕΛΑ, κατὰστημα

ἑταίρων, καὶ πλείστα ἄλλα βιο-
τεχνικά καὶ βιομηχανικά κατα-
στήματα καὶ ἐργοστάσια.

* Κατὰ τοὺς Ἑλληνο-Αἰγυπτί-
ακούς ἀγῶνας οἱ ὅποιοι διεξήχθη-
σαν στὴ Θεσσαλονικὴν σὲ ὅλα σχε-
δὸν τὰ ἀγωνίσματα τῆν πρώτῃ
θέσιν κατέλαβον οἱ Αἰγύπτιοι.
Εἰς τὰ 5000 μέτρα ὁ παλαιμαχὸς
δρομεὺς ἀντοχῆς Μπεκιάρης ἐπε-
βλήθη τοῦ θαυμασίου Αἰγυπτίου
Ἀμπουμπάχ.

* Τὸ κύπελλον Β' κατηγορίας
τῆς ΕΠΣΑ κατέκτησε ἡ Β' Πα-
ναθηναϊκὸ ἐξελθούσα ἰσάπολος
μὲ τὸν Ἀτρώμητον (1-1) τὸν ὁ-
ποῖον ὁμοῦ εἶχε κερδίσει εἰς τὸ
α' ἀγῶνα μὲ 4-0.

* Τὸ γκράν — πρί τῆς πόλεως
Ἀθηνῶν κατὰ τὰς ἱπποδρομίας
τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐκέρ-
δισε 6 κερδίσας καὶ τὸ 8 Ἑλλη-
νικὸν Ντέρμπυ «Γολιάθ» μὲ ἀναβ-
την τὸν Σουρλάν.

* Ὁ ΣΕΓΑΣ ἐργάζεται πυρετω-
δῶς καὶ τακτικῶς καὶ τὰς τελευ-
ταίας λεπτομερείας τῶν Β' Βενι-
ζελείων Κρίτην, τὰ ὅποια ἐρέτος
προβλέπεται ὅτι θὰ ἔχουν ἐχω-
ριστὴν ἐπιτυχίαν.

* Εἰς τὸ ρίγκ τοῦ Νέου Φαλή-
ρου συνεχίσθησαν οἱ ἀγῶνες διὰ
τὸ παλαιατικὸν πρωτάθλημα μὲ
μᾶτες Μπόρα — Παπαδάκη, ἐκ
τῆς α' κατηγορίας — νικήτης ὁ
πρώτος — καὶ Ἀναγινῇ — Μα-
νοῖδῃ β' κατηγορίας μετὰ τοὺς
παλαιστὰς ἰσάπολους.

ΔΡΟΜΟΣ 3000 Μ. ΜΕΤΑ ΦΥΣΙ-
ΚΩΝ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΑΝΔΡΩΝ
1) Τσοκαλὰς Παναθ. 10.21.6.
2) Μωροῦνης Παναθ. 10.24.
3) Βασιλείου Πειραιῶς 10.55.
4) Πυρομάλλης Παναθ. 11.26.5.
5) Τσοῦρας Μοσχάτου 12.19.4.

ΔΡΟΜΟΣ 3000 Μ. ΑΝΔΡΩΝ
1) Ἀρβανίτης Παναθ. 9.07.8.
2) Τσαντῆς Παναθ. 9.54.4.
3) Ντούκουρης Παναθ. 10.24.2.
4) Μπασιγιάννης Παναθ. 10.38.
5) Ζέρβας Ἐμποροῦ. 10.59.

ΔΡΟΜΟΣ 3000 Μ. ΑΝΔΡΩΝ
1) Ἀρβανίτης Παναθ. 9.07.8.
2) Τσαντῆς Παναθ. 9.54.4.
3) Ντούκουρης Παναθ. 10.24.2.
4) Μπασιγιάννης Παναθ. 10.38.
5) Ζέρβας Ἐμποροῦ. 10.59.

ΔΡΟΜΟΣ 300 Μ. ΕΦΗΒΩΝ ΤΕΛΙ-
ΚΟΣ
1) Βασιλακοῦ Παναθ. 39.1.
2) Καπὶτης Ἐμπ. 40.2, 3) Πάντος
Ἐθνικοῦ 41, 4) Ἀθρακάπουλος Α.
Ε.Κ., 5) Λυμπερόπουλος Α.Ε.Κ.

ΔΡΟΜΟΣ 300 Μ. ΕΦΗΒΩΝ ΤΕΛΙ-
ΚΟΣ
1) Βασιλακοῦ Παναθ. 39.1.
2) Καπὶτης Ἐμπ. 40.2, 3) Πάντος
Ἐθνικοῦ 41, 4) Ἀθρακάπουλος Α.
Ε.Κ., 5) Λυμπερόπουλος Α.Ε.Κ.

ΔΡΟΜΟΣ 300 Μ. ΕΦΗΒΩΝ ΤΕΛΙ-
ΚΟΣ
1) Βασιλακοῦ Παναθ. 39.1.
2) Καπὶτης Ἐμπ. 40.2, 3) Πάντος
Ἐθνικοῦ 41, 4) Ἀθρακάπουλος Α.
Ε.Κ., 5) Λυμπερόπουλος Α.Ε.Κ.

ΔΡΟΜΟΣ 300 Μ. ΕΦΗΒΩΝ ΤΕΛΙ-
ΚΟΣ
1) Βασιλακοῦ Παναθ. 39.1.
2) Καπὶτης Ἐμπ. 40.2, 3) Πάντος
Ἐθνικοῦ 41, 4) Ἀθρακάπουλος Α.
Ε.Κ., 5) Λυμπερόπουλος Α.Ε.Κ.

ΔΡΟΜΟΣ 300 Μ. ΕΦΗΒΩΝ ΤΕΛΙ-
ΚΟΣ
1) Βασιλακοῦ Παναθ. 39.1.
2) Καπὶτης Ἐμπ. 40.2, 3) Πάντος
Ἐθνικοῦ 41, 4) Ἀθρακάπουλος Α.
Ε.Κ., 5) Λυμπερόπουλος Α.Ε.Κ.

ΔΡΟΜΟΣ 300 Μ. ΕΦΗΒΩΝ ΤΕΛΙ-
ΚΟΣ
1) Βασιλακοῦ Παναθ. 39.1.
2) Καπὶτης Ἐμπ. 40.2, 3) Πάντος
Ἐθνικοῦ 41, 4) Ἀθρακάπουλος Α.
Ε.Κ., 5) Λυμπερόπουλος Α.Ε.Κ.

ΔΡΟΜΟΣ 300 Μ. ΕΦΗΒΩΝ ΤΕΛΙ-
ΚΟΣ
1) Βασιλακοῦ Παναθ. 39.1.
2) Καπὶτης Ἐμπ. 40.2, 3) Πάντος
Ἐθνικοῦ 41, 4) Ἀθρακάπουλος Α.
Ε.Κ., 5) Λυμπερόπουλος Α.Ε.Κ.

ΔΡΟΜΟΣ 300 Μ. ΕΦΗΒΩΝ ΤΕΛΙ-
ΚΟΣ
1) Βασιλακοῦ Παναθ. 39.1.
2) Καπὶτης Ἐμπ. 40.2, 3) Πάντος
Ἐθνικοῦ 41, 4) Ἀθρακάπουλος Α.
Ε.Κ., 5) Λυμπερόπουλος Α.Ε.Κ.

ΔΡΟΜΟΣ 300 Μ. ΕΦΗΒΩΝ ΤΕΛΙ-
ΚΟΣ
1) Βασιλακοῦ Παναθ. 39.1.
2) Καπὶτης Ἐμπ. 40.2, 3) Πάντος
Ἐθνικοῦ 41, 4) Ἀθρακάπουλος Α.
Ε.Κ., 5) Λυμπερόπουλος Α.Ε.Κ.

ΔΡΟΜΟΣ 300 Μ. ΕΦΗΒΩΝ ΤΕΛΙ-
ΚΟΣ
1) Βασιλακοῦ Παναθ. 39.1.
2) Καπὶτης Ἐμπ. 40.2, 3) Πάντος
Ἐθνικοῦ 41, 4) Ἀθρακάπουλος Α.
Ε.Κ., 5) Λυμπερόπουλος Α.Ε.Κ.

ΔΡΟΜΟΣ 300 Μ. ΕΦΗΒΩΝ ΤΕΛΙ-
ΚΟΣ
1) Βασιλακοῦ Παναθ. 39.1.
2) Καπὶτης Ἐμπ. 40.2, 3) Πάντος
Ἐθνικοῦ 41, 4) Ἀθρακάπουλος Α.
Ε.Κ., 5) Λυμπερόπουλος Α.Ε.Κ.

ΔΡΟΜΟΣ 300 Μ. ΕΦΗΒΩΝ ΤΕΛΙ-
ΚΟΣ
1) Βασιλακοῦ Παναθ. 39.1.
2) Καπὶτης Ἐμπ. 40.2, 3) Πάντος
Ἐθνικοῦ 41, 4) Ἀθρακάπουλος Α.
Ε.Κ., 5) Λυμπερόπουλος Α.Ε.Κ.

ΔΡΟΜΟΣ 300 Μ. ΕΦΗΒΩΝ ΤΕΛΙ-
ΚΟΣ
1) Βασιλακοῦ Παναθ. 39.1.
2) Καπὶτης Ἐμπ. 40.2, 3) Πάντος
Ἐθνικοῦ 41, 4) Ἀθρακάπουλος Α.
Ε.Κ., 5) Λυμπερόπουλος Α.Ε.Κ.

ΔΡΟΜΟΣ 300 Μ. ΕΦΗΒΩΝ ΤΕΛΙ-
ΚΟΣ
1) Βασιλακοῦ Παναθ. 39.1.
2) Καπὶτης Ἐμπ. 40.2, 3) Πάντος
Ἐθνικοῦ 41, 4) Ἀθρακάπουλος Α.
Ε.Κ., 5) Λυμπερόπουλος Α.Ε.Κ.

ΔΡΟΜΟΣ 300

Από την τελευταίαν περιοδείαν του Έθνικοῦ Κυβερνήτου τῆς χώρας

Φαλαγγίται Πατρῶν χαιρετῶντες τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην κατὰ τὴν ἐκεῖ μετάβασίν του.

Ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μεταξῆς ὁμιλῶν πρὸς τοὺς φαλαγγίτας Πατρῶν ἀπὸ τοῦ ἐξώ-
στου τοῦ ἐκεῖ κέντρου των.

Ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλέξανδρος Κανελλόπουλος ὁμιλῶν πρὸς τοὺς πατριώτας καὶ τὰς φαναγνίτισσας Ἀγρινίου

ΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΘΝΟΣ

Ἐκεῖνο ποὺ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐνεφανίζετο ὡς κίνησις τῶν Νέων, εἶνε σήμερα νεκρὸν. Ἡ δια-
κρίσις αὐτῆς ἀπὸ καμμίαν κα-
κὴν πρόθεσιν, οὐτε γίνεται πρὸς
τὸν σκοπὸν νὰ θίγῃ κανέναν.

Παραδεχόμεθα μάλιστα, ὅτι ἐ-
σημειώθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν
ἀρκεταὶ κινήσεις νέων, ποὺ πε-
ριέλειαν εἰς τοὺς κόλπους των
καὶ παλμὸν καὶ ἀνότητά καὶ ἀ-
δολον ἐθνισμὸν.

Δὲν ἔχω παρὰ νὰ ἀναφέρω μί-
αν ἀπὸ τὰς παλαιάς, ἐπὶ παρα-
δείγματι τὴν κίνησιν τοῦ Ἐθνι-
κοῦ Παμφοιτητικοῦ συλλόγου,
τοῦ οὐοῦ τὰ μέλη — ἡ πλειο-
νότης των — ὑπερήφανα φέρουν
σήμερα εἰς τὰ στήθη των τὸ σῆ-
μα τοῦ διπλοῦ πελέκως τῆς Ἐ-
θνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας.

Ὅμως πρέπει νὰ ὁμολογήσω-
μεν, ὅτι καμμία κίνησις δὲν ἦτο
— δὲν μπορούσε νὰ εἶνε — Ἐθνι-
κὴ Νεολαία. Γι' αὐτὸ, ἐκεῖνα μόνον
ποὺ ἡμποροῦν οἱ νέοι σήμερα
νὰ πληροφροῦν διὰ τὰς πα-
λαιότερας κινήσεις των, εἶνε ἀ-
πλὸς τοῦτο.

Ὅτι μίαν χαρακτηριστικὴν ἀν-
σχίαν κατέχει τὰς ψυχὰς ὁλων
καὶ μίαν σοβαρὰ θέλησιν διὰ τὴν
δημιουργίαν νέων σχημάτων καὶ
νέων μορφῶν ζωῆς.

Ἐκείνη δὲμος τότε ἀπὸ τὴν
Νεολαίαν καὶ τὸ θάρρος καὶ τὸ
περιεχόμενον τοῦ πνευματικὸν καὶ
ἰδεολογικὸν περιεχόμενον.

Κατὰ τοὺς μεταπολεμικοὺς χρό-
νους ἡ Νεολαία ἐπάλλαιεν ἀσά-
κως καὶ ἐπικινδύνως, μόνι, μέ-
σα σὲ ἐρείπια ἰδεολογικά, ἐναν-
τίον ξεθωριασμένων Ἀσιατικῶν
δογματῶν καὶ κοσμοθεωριῶν.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐρρι-
πτον εἰς τὴν ταραγμένην ψυχὴν
τῆς κάποιο ἑλκυστικὸν σύνθημα,
ποὺ εἶπε: «ὅποιος ἔχει μαζὶ τοῦ
τὴν νεότητά ἔχει τὸ μέλλον».

Ὅμως τὸ ἴδιο ἀκριβὲς σύνθη-
μα προσέφερεν εἰς αὐτὴν, τὸσον ὁ
Κομμουνισμὸς, ὅσον καὶ τὰ ἄλ-
λα ἐθνικιστικὰ κόμματα. Κάθε
παλαιὸς ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν
ἐξουσίαν, πρὸς τοὺς νέους ἀπε-
τείνετο. Αὐτοὺς ἐκάλει, καὶ ἡ
πρόσκλησις πρέπει νὰ τὸ ὁμολο-
γῶμεν, πρὸς τιμὴν τῆς νεολαί-
ας, εὗρισκε πάντοτε κολὴν ἀπή-
χισιν.

Τὰ διαγέγραμματα αὐτῶν τῶν ὁ-
πῶτων ἐνδιαφερομένων οἱ νέοι
τὰ ἐπερναν τοῖς μερητοῖς. Ἡ
Ἑλληνικὴ νεότης ἐπῄθει καὶ καὶ
νοῦργιο, καὶ δικὸ τῆς, τὸ ἐκο-
λουθούσε πάντοτε μὲ πίστιν, ὥς
ὅταν καὶ πάλιν ἀπεγοητεύετο,
πάλιν κατεπρόδιδετο.

Ἐτοί ἦλθεν ἡ ἐποχὴ, ποὺ οἱ τὸ
τὸ ἡγήτορες, μαζὶ μὲ τοὺς Μαρξί-
στὰς ἐπρόσταζαν τοὺς νέους: μόνον
ἀθλητισμὸν. Ἄλλοτε πάλιν:
μόνον ἀπολαύσεις ἢ: κατὰκτιναι
τῆς ζωῆς διὰ τῆς ἐλευθερίας. Ἐρ-
πολύσεως τῶν σεξουαλικῶν ἐρ-
μῶν.

Ὅταν δὲμος, διὰ πρώτην φο-
ρὰν, ἐνεφανίσθη ὁ Ἰωάννης Με-
ταξῆς, ἡ κατάσταση αὐτῆς ἀνε-
τρέπη. Ἀλλὰ καὶ πάλιν εἰδομεν
τοὺς ἐλαχίστους παλαιούς ἐκεί-
νους ἀρνιτὰς τῆς Ἑλληνικῆς ζω-
ῆς νὰ ἐνδιαφέρονται διὰ τοὺς
νέους πολὺ — πόρα πολὺ — πε-
ρισσότερον ἀπ' ὅτι ἐπρεπε. Ἡ 4
Αὐγούστου πέρνει τὰ παιδιὰ μας
ἀπὸ τὸ σπῆτι, ἀπὸ τὴν τάξι — ἐν-
νοοῦσαν ὡς τὰ εἰν βέβαια τὴν κομ-
ματικὴν καὶ τὴν Κομμουνιστικὴν
— καὶ τὰ ντύνει μὲ μίαν στολὴν, μὲ
τὰ Ἐθνικὰ Χορῶματα καὶ τοὺς δι-
νει τὴν Ἑλλάδα ὡς ἰδανικὸν τῆς
ζωῆς των.

Ἀλήθεια, τί μεγάλο ἀτύχημα,
τί παρὰστράφημα ποὺ εἶνε αὐτό.
Καὶ μετὰ αὐτὰ τὰ χονδροειδῆ ψευ-
δῶματα νομίζον, ὅτι θὰ συγκινή-
σουν κανέναν. Μάταια τὰ λόγια
των. Δὲν ἐνδιαφέρουν πλέον οὐ-
δὲ Νεολαίαν οὐτε τὰ κόμματα οὐ-
τε οἱ ἀφρημένες καὶ δημοκρα-
τικές λιμπεραλιστικές ἰδέες οὐτε
ὁ Μαρξισμὸς οὐτε ὁ Κομμουνι-
σμὸς.

Ἐνα εἶνε τὸ ἰδανικὸν τῆς: Τὸ
Ἑλληνικὸν Ἔθνος.

Καὶ αὐτὸ τὸ ἰδανικὸν τὸ παρ-
έδωκεν εἰς αὐτὴν, ἡ δημιουργικὴ
ἐπαναστάσις τῆς 4ης Αὐγούστου.
Ὁ Ἀρχηγὸς μας Ἰωάννης Μετα-
ξῆς.

Ἀρχισε μὲ μίαν ὀργάνωσιν ἡ
τὴν Ὀργάνωσιν τῆς Ἐθνικῆς Νε-
ολαίας.

Ἀρχισε δηλαδὴ ὡς ὀργάνωσις
καὶ σήμερα ἐγινε κίνησις — κίνη-
σις ὁρμητικὴ ὁλοκλήρου τῆς Ἑλ-
ληνικῆς Νεότητος. Ἐρωτοῦν πολ-
λοὶ «ποῖα ἦσαν τὰ αἰτία ἐκεῖνα,
ποὺ συνετέλεσαν, ὥστε νὰ πραγ-
ματοποιηθῇ τὴν ὁλοκληρωτι-
κὴ αὐτῇ μεταβολῇ».

Οἱ Νέοι εἰς αὐτὸ ἀπαντοῦν ἀ-
διτάκτως. Ἡ πολιτικὴ ἡγεσία
τῆς 4ης Αὐγούστου τοὺς εἰδίδεκεν
ἐκεῖνο, ποὺ ἀπέκρυπτον μὲ κάθε
τρόπο οἱ παλαιοί: «Ὅτι οἱ Νέοι
πρέπει ν' ἀγωνισθοῦν ἀν θέλον
νὰ κατακτινῶσιν τὴν ἐποχὴν των,
ἀν θέλουν νὰ ἀποκρισταλώσων
εἰς καινούργια σχήματα τὰ ἑα-
ἰδεολογικὰ ρεύματα τοῦ αἰῶνος
των».

Οἱ Νέοι καὶ αἱ Νέες τῆς Ἑλλά-
δος γνωρίζουν, ὅτι πρέπει ν' Ἀ-
ΠΟΔΕΧΘΟΥΝ καὶ πρέπει νὰ πε-
στεύσων βαθεῖα εἰς ἐκεῖνο, ποὺ
περιμένουν ὅλοι νὰ πραγματοποιη-
θῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὸν
Γ' Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν.

Θέλουν νὰ πιστεύσῃ ὁ Λαὸς ὁ-
λοκλήρως εἰς τὰ καινούργια τὸν
περιμένον καὶ αὐτὴν τὴν πι-
στιν πρέπει αὐτοὶ νὰ ἐμφυ-
οῦσιν, θέλουν ὁ Λαὸς νὰ νοιώ-
σῃ τὰ ἀγαθὰ τῆς παρθενίας —
κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς — καὶ
εἰς αὐτὴν πρέπει πρῶτα αὐτοὶ νὰ
ἐξασκηθοῦν.

Θέλουν νὰ εἶνε γενναῖοι, στα-
θεροί, τίμιοι, εὐλκρινεῖς, πρῶτοι
εἰς ἀνάληψιν εὐθυνῶν, γεν-
ναὶόφρονες, ὑπερήφανοι — ἕνας
συνειδητὰ ὑπερήφανος Λαὸς.

Ὅλα, δηλαδὴ, ὅσα ζητᾷ ὁ Ἀρ-
χηγὸς τῆς 4ης Αὐγούστου ἀπὸ
τὴν Ἑλλάδα τοῦ μέλλοντος, τὰ
ἴδια ἀποτελοῦν τὸ αἷμα τῆς
μεγάλου αἵματος τοῦ Ἐθνους πρὸς
τοὺς Νέους καὶ πρὸς τὰς Νέας
τῆς Ἑλλάδος.

Δι' ὅλα αὐτὰ δὲμος χρειάζεται
ἀσκήσεις, ἐπιμονή. Πρέπει νὰ σκε-
πώμεθα, ὅτι ἡ γενεὰ μας θὰ τὰ
παραδώσῃ εἰς τὸ μέλλον. Πρέπει
νὰ ἔχωμεν ὅπ' ὅψιν μας, ὅτι δι'
ὁμῶν δὲ συνεχισθῇ τὸ μέλλον τῆς
Ἑλλάδος καὶ ὅταν τίποτα δὲν θὰ
ὑπάρχῃ πλέον ἀπὸ μᾶς, τότε θὰ
πρέπει ἡ Σημαία, τὴν ὁποῖαν κά-
ποτε ἀνεσῶραμεν ἀπὸ τὰ ἐρείπια
τόσον ψηλά, νὰ κρατηθῇ ὑπερῶς
να καὶ ἀνιδιάνητα σὲ καινούργια
χέρια.

Καὶ πρέπει τότε, σταθεροὶ εἰς
τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος μας μὲ
τὴν Σημαία ψηλά στὰ χέρια, νὰ
βαδίσουν πρὸς τὴν νέαν γενεάν
καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ἐπομένην.

Ὅλοι τότε θὰ ἀπαιτήσων ἀπὸ
τὴν καινούργια γενεά, ὅτι ζητᾷ
σήμερα ὁ Ἀρχηγὸς ἀπὸ ἐμᾶς, ὁ
Λαὸς. Νὰ εἰσὲ βέβαιον, ὅτι τὸ
θὰ γίνωμεν ὅλοι μας εὐτυχεῖς.
Διότι ἡ Ὀργάνωσις τῆς Νεολαί-
ας, εἶνε πλέον ἀληθινὴ κίνησις,
δύναμις ἀκατάλυτος, δημιουργικὴ
καὶ ἐπαναστάσις.

Μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Βασιλέα Γε-
ώργιον καὶ τὸν Ἀρχηγὸν Ἰωάν-
νην Μεταξῆν, ὁλοκλήρως ἡ Ἑλ-
λάς παρακολουθεῖ τὴν ἐκκίνησιν
καὶ τὴν γοργὴν πρὸς τὰ ἔμπρο-
ς πορείαν τῆς.

Καὶ ἔχει ἀπόλυτον πεποίθησιν
τὸ Ἔθνος εἰς τὴν τελικὴν Νίκην.
Διότι γνωρίζει καλὰ ὅτι: Ἐμ-
πρὸς ἀπὸ τὴν Νεολαία εὐρίσκειται
ἡ Ἑλλάς, μαζὶ τῆς βαδίζει ἡ Ἑλ-
λάς, ὅπως τῆς ἔρχεται πάλιν ἡ
Ἑλλάς.

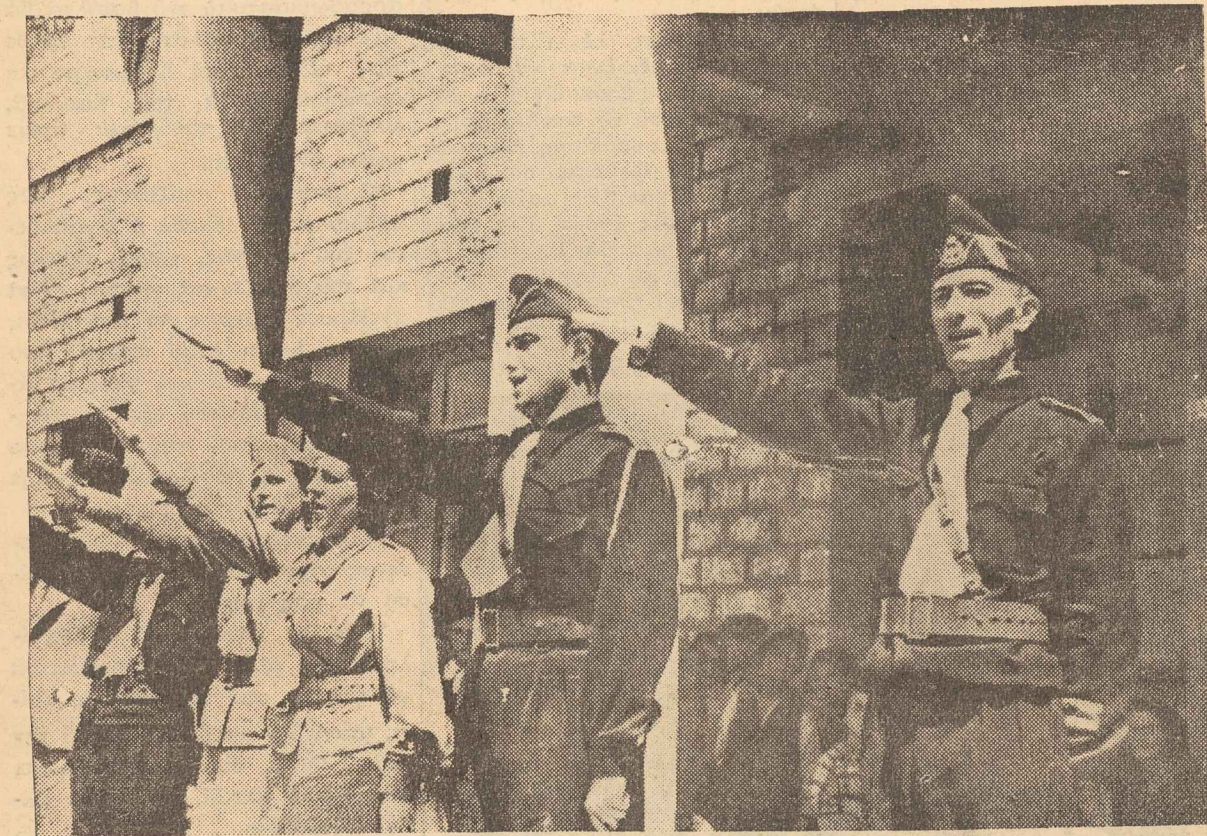
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης καὶ Πρῶτος Φαλαγγίτης τῆς Χώρας κ. Ἰωάννης Μεταξῆς χαιρετῶν τοὺς
φαλαγγίτας Πατρῶν, οἵτινες τὸν ἐπεδέχθησαν ἐνθουσιῶδως κατὰ τὴν ἐκεῖ μετάβασιν του.

Παρέλασις φαλαγγιτῶν πρὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου εἰς Ἀγρινίου.

Ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ οἱ φαλαγγίται Ἀγρινίου ψάλλοντες τὸν Ὕμνον τῆς Νεολαίας κα-
τὰ τὴν τελευταίαν ἐκεῖ μετάβασιν τοῦ κ. Μεταξῆ.

9 - Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ

ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΙΚΗΣ ΣΒΟΡΩΝΟΥ

Νύχτα τοῦ Φλεβάρη σκοτεινὴ καὶ
παγερὴ, σκεπάζει πέρα ὡς πέρα τὸ
πεδίο τῆς μάχης. Ὁ θορὸς περ-
νώντας ἀπ' τοὺς καταυλισμοὺς καὶ
τὰ δένδρα, λείει θλιβερά, μονότονα
τραγοῦδια....

Γύρω μίαν ἡσυχία καταβλητικὴ,
μὴ θαραῖα γαλήνη βασίλευει. Καί
τίποτε δὲν δειχνεῖ πῶς, λίγες ὥρες
πρὶν, τὸ κανὼν ἀντιλαλοῦσε, θερι-
ζώντας ἀπὸνα κάθε τί ποὺ θρισκό-
ταν στὸ δρόμο του....

Ἄν δὲμος τὸ φεγγάρι — ποὺ ἀ-
μυδρὰ ἐξορῶιζε ἐκεῖ κάτω ἡ φωτει-
νὴ ἄλωσ του — ξεπρόβαλλε γιὰ λί-
γο ἀπὸ τὰ μολυβένια σύννεφα, θὰ
φανέρονε στὸν παρατηρητὴ πλῆθος
κορμιά ποὺ κοίτονταν στὸ ὄγρὸ χῶ-
μα δίχως ζωῆς....

Θὰ φώτιζε τὰ παλληκάρια ἐκεῖνα ποὺ, ἀκράτητα
ὄρμησαν στὴν μάχη τῆς φωτιάς, μὲ
μὴν ὁκλήρη, μὴν ἐλπίδα, ἕνα ὁ-
νειρο: τὴν γλυκεῖα τὴν Πατρίδα
ἐλευθερὴ καὶ ἀσπίλη νὰ κρατήσουν.

Ἡ καρδιά τους γοργοχτυποῦσε ὅ-
ταν ἀπὸ τὸ νοῦ τους περνοῦσε ἡ ἱ-
δέα πῶς μπορούσαν σκιάσει νὰ τὴν
δοῦν.... Γι' αὐτὸ, σὺν λησύναν τὸν
λέρησαν ἀψηφώντας τὸν θάνατον ποὺ
τοὺς παρῶσταν, καὶ δέχθηκαν τὸ
λῦπημα τοῦ ἡρωϊκοῦ μὲ τὸ χαμό-
γεγο στὰ χεῖλη....

Τὴν στερὴν τους ἀφροσὴν πνοὴ ψι-
θυρίζοντας μὴ εὐχὴ ποὺ φούσκωνε
τὴν πληγωμένη στήθη: τῆς Νίκης
καὶ τῆς Δόξας τ' ὁλόδροσο καὶ ἀ-
μάραντο στεφάνι, τῆς Πατρίδος
τοὺς τὸ λευκὸ μέτωπο νὰ στολίσῃ....

Καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη θὰ δειχνε
τὸ φεγγάρι ὅτι ἐκεῖνον ποὺ θὰ πα-
ρατηροῦσε προσεχτικὰ γύρω του.
Ἐκεῖ, ἀριστερά, μέσα στὰ δένδρα,
μὴν σκία γλυστοῦσε ἀδύρως,
προχωρώντας στὸ μέρος τοῦ ἐχ-
θροῦ. Ἦταν ἕνας στρατιώτης, ποὺ
εἶχε προσφερθῇ νὰ διασχίσῃ τὸ
ἐχθρὸν στρατόπεδο γιὰ νὰ δώσῃ ἕ-
να γράμμα στὸ σῶμα ποὺ θρισκό-
ταν ἀπέναντι, σχετικὸ μὲ τὴν ταχι-
νὴ ποὺ ἐπρεπε ν' ἀκολουθῇ αὐτὸ
γιὰ νὰ περικυκλώσῃ τὸ ἀντίθετο
στράτευμα.

Ὁ κίνδυνος ἦταν μεγάλος, γιὰ-
τί ὑπῆρχε φόβος νὰ τὸν ἀνακαλύ-
ψουν, καί, ὅχι μόνον νὰ τὸν σκο-
τώσουν, ἀλλὰ νὰ μάθουν καὶ τὸ
περιεχόμενον τῆς διαταγῆς.

Μὰ ὁ ἴδιος τὸν εἶχε ζητήσει μὲ
ἐπιμονὴ γιὰτί ἤξερε ὅτι θὰ κατάρ-
θωνε αὐτὸ ποὺ ἤθελε. Τόσα χρό-
νια ἀλλοστε ἀναιρεῖτο μὴ τὴν ἀπο-
στασίαν, γιὰ νὰ φανῇ χρῆσιμος
στὴν ἀγαπημένη του Πατρίδα.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ποὺ γνωρίζαν
τὴν διαταγήν καὶ τὸν ἡρωϊσμὸ ποὺ
ἐδείξε τὴς ὥρας τῆς μάχης, δέχθη-
καν τὴν πρότασίν του μὲ χαρά.

Αὐτὴ ἡ ἐπικοινωνία ἐπρεπε νὰ
γίνῃ, γιὰτί ὁ ἐχθρὸς ἀντὶ νὰ ἐξα-
σθενῇ ἐγίνετο πρὸς ὁρμητικὸς, ἐνῶ
ἀντιθέτως, αὐτοὶ ἔχον πρὸς τὴν
πατρίδα.

Τοῦ ἐξωσαν τὸ γράμμα, τὸ ἔκρυ-
ψε καλὰ σὲ μίαν ἐσωτερικὴν τσέπη
καὶ ἔπειτα ἀπὸ τὴν σχετικὴν ὁδηγίαν
ἐφυγε....

Ὁ καιρὸς ἦταν εὐνοϊκὸς γιὰτί
τὰ σύννεφα δὲν ἀφῆκαν νὰ φανῇ τὸ
φεγγάρι ποὺ θὰ τὸν ἐπρόδιδε. καὶ
στοῦ θορῆς τὴ βοή ἐχάνετο κάθε
θόρυβος ποὺ προκαλοῦσε καθὼς
περνοῦσε ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ δένδρα.

Περπατοῦσε γοργὰ καὶ προσε-
χτικὰ ὥσπου ἐφῆσεν στὸν καταυλι-
σμὸ τῶν ἐχθρῶν καὶ ἀρχισε νὰ θα-
ύριζε λίγα μέτρ μακριὰ τους.

Ἐβλεπε μὲ χαρὰ ὁ γενναῖος
στρατιώτης ὅτι πλησίαζε στὸ τέρμα
μας καὶ δεικνύει τοὺς ἄλλους ποὺ ἀ-
μείνουν ἐκκοιμῶντο, ἐνῶ οἱ δικοὶ
τοῦ συναμοτοῦσαν ἐναντίον τους.

... Ἐξάφνα, τὴ βαρεῖα γαλήνη
ἐσχίσεν ἐν ἄγριον γαῖον, ποὺ τὸ
πυρὸς ἀνέλασε ὁρμητικὴ τὴν Δόξα
Ὁ στρατιώτης καρφώθηκε γιὰ μίαν
στιγμὴν στὴ θέση του. Γάτοις οὐκ
ὁρμητικὸς ἐκεῖ κοντὰ κατὰλασε
τὴν παρουσίαν του καὶ τὸν ἐπρό-
διδε....

Τὸν παίρνουν ἀπὸ τὰ χέρια του
ματωμένον καὶ ἐνῶ ἕνα χαμόγελο ἰ-
κανοποιήσεως πλανεῖται στὰ ὄχρα
χεῖλη του, ἡ ὥρασι ψυχὴ του φτε-
ροῦν: καὶ ἀπερρε....

Ἀργὰ-ἀργὰ ἡ Σημαία σκεπασ-
τοῦ τιμητικὸν τοῦ σῶμας καὶ ὅλοι ἀπο-
καλυπτομένοι ἀπεχαραίρεται τὸν ἦ-
ρωα....

Τὴν ἄλλη μέρα, ἔπειτα ἀπὸ τὴν
νίκη τους λυπημένοι τὸν ὁδηγῶσαν
στὴν τελευταία τοῦ κατοικίᾳ. Ὁ ἕνας
μικρὸ ποιητικὸ μνημεῖον, κατὰ ἀπὸ
μερικὰ λιγερὸκορμα κυπορισία....

Τὰ στήθη του ἐστόλιζε ἕνα παρά-
σημο καὶ αὐτὸς χαμογελοῦσε ἀκό-
μη, λές καὶ ἀντίκρουε τὴν Δόξα νὰ
τοῦ φορῇ στὸ λευκὸ μέτωπο τοῦ ἕνα
δάφνινον στεφάνιον....

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΣΒΟΡΩΝΟΥ
Φοιτήτρια Παιδαγωγ. Ἀκαδημίας
Ἀθηνῶν

Βιαστικὰ ἐξακολούθησε τὸν δρό-
μο του, γιὰ νὰ προσφύγῃ νὰ φυγῇ
προτοῦ νὰ τὸν ἀντιληφθοῦν. Μὲ ἀ-
γωνία προσπαθοῦσε νὰ διασχίσῃ
τὸ θέλημα τὸ σκοτάδι, γιὰ νὰ δῇ
κάποια κίνησι. Πραγματικὰ, ἕνας
συγκεκριμένος θόρυβος ἀκούγονταν,
καὶ ὁ ὀπτικός τηλεγράφος ἀρχίζ-
ε νὰ δουλεύῃ. Ταυτοχρόνως ἕνας προ-
βολεὺς ἀναψῆ ἐξετάζοντας γύρω
καὶ μερικὸι πυροβολισμοὶ ἀκούστη-
καν μέσα τῇ νύχτᾳ. Μόλις προσφῶσε
νὰ τροπὴχθῇ πίσω ἀπὸ κατὶ θο-
νῶν καὶ οἱ σφαῖρες σφουρίζανε
λίγα θήματα κοντὰ του.

Σηκώθηκε πάλι καὶ ἀρχισε νὰ
τρέχῃ μὲ ὅλην τὴν δύναμιν πρὸς
τὸ τέρμα τοῦ σκοποῦ του, ποὺ δὲν
ἦταν πιά μακριὰ....

Ὁ πυροβολισμοὶ ἐξακολούθησαν
σὺν πρὸς τοὺς τοῦ τῶρα, καὶ μεγάλες
φωτιεὶς εἶχαν ἀνάψει σὲ διάφορα ση-
μεῖα τοῦ καταυλισμοῦ.

Ὁ στρατιώτης ἐπείχε γιὰ μίαν
στιγμὴν στὴ θέση του. Γάτοις οὐκ
ὁρμητικὸς ἐκεῖ κοντὰ κατὰλασε
τὴν παρουσίαν του καὶ τὸν ἐπρό-
διδε....

Τὸν παίρνουν ἀπὸ τὰ χέρια του
ματωμένον καὶ ἐνῶ ἕνα χαμόγελο ἰ-
κανοποιήσεως πλανεῖται στὰ ὄχρα
χεῖλη του, ἡ ὥρασι ψυχὴ του φτε-
ροῦν: καὶ ἀπερρε....

ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΠΑΛΗΚΑΡΑΣ

Τά παραμύθια, που είχε ακούσει ο Κωστάκης λίγα χρόνια πριν από τη γρήα γιαγιά του, του είχαν μείνει ριζωμένα βαθιά. Τού φάνταζαν σαν παράξενες αληθινές ιστορίες, γεμάτες πόθους τρομάρας, όπως ακριβώς μπορούσαν να φαντασθούν τα παραμύθια τα παιδιά...

Κι ή γιαγιά πέθανε — κι ο Κωστάκης μεγάλωσε παλληκάρι τώρα εννήα χρονών, είχε ακούσει και άλλα παραμύθια μεγάλα και μικρά, κι έμοιζε κι' από το σχολείο πολύ περισσότερο. Διέαθνε και Ιστορία, και στο μικρό κε σάλι του φούντωναν τώρα χίλιες δυο δασσανιστικές ιδέες...

Πέρισι στη γιορτή του ο μπαμπάς του τούχε αγοράσει : « Κουτί μ' δώρας στρατιωτές », και το θέος του τού χάρισε ένα τάνκς κι' από κείνη την ημέρα ο μικρός δεν έπαψε να φαντάζεται και να εσσανφέρνι στο νού τα παραμύθια της γιαγιάς. Έκανε μάχες φανταστικές και σκότωνε τόν έγθρο κι' όταν πιά δλοι οι στρατιώτες θρικοκάναν χτυπημένο στο πάτωμα, δκωστώνε ο νικητής φανταζόταν κι' άλλες μάχες, πού τρανές, πού ένδοξες...

Θυμώτάν το παλληκάρι τού παραμυθιού πού πήρε μιά λαβωματιά στο μέτωπο, κι' ύστερα γύρισε με μήνες και καιρούς, στην πατρίδα, και θρήκε τη μικρή αρραβωνιαστικιά του μαυροντυμένη, γιατί νόμιζε πως ο καλός της πέθανε, θυμάται ύστερα τις χαρές και τούς γέμιους πού άλλα πολλά...

Και ή παραμυθού πέθανε—μά τα παραμύθια έμειναν. Και σήμερα ο Κωστάκης θρήκε ακροατή, να δείξει κι' αυτός της μεγάλης σοφία του, πού ή φαντασία του τη μεγάλανε άκονια περισσότερο, κι' ήταν ο ακροατής αυτός ή Άλεια, ή μικρή κορούλα της γειτόνισσας, καθισμένη έξω απ' το πεζούλι της αιάλπορτας, με τά γόνατα κοντά, κοντά, ένωμένα άκουσε.

Και κείνος, περήφανος κι' άντρωμένος άρχισε την Ιστορία του, άρχισε το παραμύθι, ανασταίγει και τά δυά μαζί κι' έκανε τη μικρή του φίλη να τρομάζει, τά μάτια της μεγάλωναν και στη λώθηκαν στα δικά του.

«Άαφνα ο Κωστάκης άρπαξε το κουτί με τούς στρατιωτές πού είχε δίπλα του, τούς έβαλε επί σειρά, έορτησε πού τόν τάνκς, ζώστηκε το μικρό έξιλον σπαθί, πού τώνε κάνει μόνος του, χωρίς να μιλή, μιά έδειχνε σκοπό μεγάλο στην άποφάση του.

—Τι θά κάνης ; τόν ρώτησε ή Άλεια.

—Θά φύγω... Θά πάω μακριά! Θά πάω να σκοτώσω τόν έγθρο, θά πάω να κτυπηθώ.

—Ναι, αλλά άμα σέ σκοτώσουν:

—Θά τούς σκοτώσω όλους έγώ. Κι' άρχισε να χτυπά ένα — ένα, όλους τούς στρατιωτές.

—Κι' άν δεν θρίσκη νερό να πιής:

—Θά σκίξω τη γή, με τó σπαθί μου και θά θρίσκω.

—Κι' άν σέ πιάσουν και σέ κρεμάσουν:

—Με μιά σπαθιά θά κόψω τó σκονί και θά σωθώ!

—Κι' άμα σωθής τι θά κάνης;

—Θά πάω να κτυπηθώ, ως και πάρω μιά λαβωματιά στο μέτωπο.

Η μικρή σάστισε, άρπαξε τά χέρια τού μικρού φί' ου της, κι' έλεγε: «Οχι! δεν θέλω να πάς, δεν θέλω να χτυπηθής, θά ρθώ κι' έγώ μαζί σου.

Ο Κωστάκης την κυττάζει με συμπόνια.

—Καλά, της είπε, έλα μαζί μου.

—Και τι θά κάνουμε, άμα ι: τυπηθής:

—Θ' γίνω πάλι καλά και θά γυρίσω να παντρευθώ την άρρα-

βωνιαστικιά μου.

—Οχι! δεν θέλω να την παντρευθής. Τά δάκρυα κυλούσαν από τά μάτια της μικρούλας, και τó μικρό προσωπάκι της κοκκίνιζε από θυμό και ζήλεια.

—Καλά μñν κλαίς, δεν θά παντρευθώ, έτσι τώπα, σέ γέλασα. Χαρούμενη τούπε:

—Τότε άφού δεν θά παντρευθής, γιατί να πάς να σκοτώσης τόν έγθρο;

—Καλά λές δεν θά πάω.

—Κι' ούτε θά σκίξης τη γή να θρής νερό.

—Και θά μείνουμε έδω μαζί οι δύο μας, και θά μεγάλώσουμε...

—Ναι, θά μείνουμε.

Τόν άρπαξε με χαρά, και τόν φίλησε, έδωσε μιά κλωταία στους στρατιωτές, κι' έσπασε τó σπαθί του χωρίς καμμία αντίσταση.

Κι' ο μικρός παλληκάρας — παρβέσος στα χέρια της φίλης του — ά ανείρη του.

Διασκευή ΑΔΕΛΛΑΪΔΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΣ

Η ΕΟΝ. ΑΘΗΝΩΝ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΑΡΡΕΝΩΝ

Τήν παρελθούσαν Παρασκευήν καί ώραν θην μ. μ. άπάντες οι βαθμοφόροι τής 'Υποδιοικήσεως άρρένων 'Αθηνών παρηκολούθησαν μετά ζωηρού ένδιαφέροντος τήν τακτική κατά τήν ημέραν ταύτην γενομένην εις τά γραφεία τής υποδιοικήσεως διδασκαλικά υπό τού κ. Δασκαλάκη, τήν άποφάσαν εις τήν ιδεολογικήν διαφώτισιν των. Επίσης οι βαθμοφόροι τής 'Υποδιοικήσεως παρηκολούθησαν τά μαθήματα τού σχολείου προπαιδευσεως.

Τήν παρελθούσαν Κυριακήν ο υποδιοικητής κ. Στατηρηγός συνδεδεμένος υπό άνωτέρων βαθμών τής 'Υποδιοικήσεως μορφώσαν τής 'Υποδιοικήσεως πρδς έπιθεωρήσαν εις τόν 5ον. 14ον και 29ον ύποτομείς, γενομένης ένθουσιωδούς δεκτός υπό των συγκεντρωμένων φαλαγγιτών και σκαπανέων.

Τήν αύτην ημέραν δύναμις τού 5ου ύποτομείως έκ 30 φαλαγγιτών κατόπιν παρακλησεως τού διευθυντού τού 4ου δημοτικού σχολείου παρηκολούθησαν τās εν τώ άνωτέρω σχολείω γενομένης έξετάσεις επί τη λήξει τού σχολικού έτους, τηρήσανα τήν τάξιν κατ' αὐτάς και κατά τήν διάρκεια λαχειοφόρου άγορας, ή όποια διήρκεσε μέχρι των βραδυνών ώρων, άποσπάζοντα τών θαυμασμών των παρακολούθησαν τήν έορτήν διά τó πνεύμα τής τάξεως και τής πειθαρχίας.

Ο διευθυντής τού σχολείου έπισκέφθη τόν ύποτομάρχην κ. Χρονόπουλον, τόν όποιον ηύχαριστήσε και συνεχάρη θερμότατα.

Τήν παρελθούσαν Πέμπτην έγένετο εις τó σχολείον Νεοσπολίδου διάλεξις υπό τού καθηγητού κ. Κοκοτά μέ θέμα: «Διεθνισμός και έννιμιός», τήν όποιαν παρακολούθησαν αντιπρόσωποι τού 14ου ύποτομείως, έπεσημειώσαντες ένθουσιωδώς τόν διηγήτην. Επίσης εις λόχος τού ίδιου ύποτομείως παρέστη εις τήν έορτήν τής 'Αγ. Τριάδος (Ζωγράφου) πρδς τηρήσαν τής τάξεως, ως και έτέρα δύναμις έν τη σχολική έορτή τού δου δημοτικού σχολείου.

Εις τās σχολικάς έορτάς των 28ου και 36ου δημοτ. σχολείων, κατόπιν παρακλησεως των διευθυντών των, μετέβησαν δύναμις τού 15ου ύποτομείως, αλ όποιαί έτήρησαν τήν τάξιν, προκαλέσαν ένθουσιωδείς εκδηλώσεις των πακουρεβέντων θεατών.

Τά γραφεία τού 21ου ύποτομεί-

ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

ΟΙ ΔΩΔΕΚΑ ΚΥΝΗΓΟΙ

ΤΟΥ ΤΖΟΥΛΙΟ ΚΑΪ'ΜΗ

"Ητανε μιά φορά ένα βασιλόπουλο, πού είχε μιά άρραβωνιαστικιά και πολύ τήν αγαπούσε. Μιά μέρα, πού καθότανε χαρούμενος κοντά της, κάποιος ήρθε και τού άνήγγειλε, ότι ο πατέρας του ήτανε πολύ άρρωστος και ό έπιθυμούσε να τόν δει, προτού πεθάνει.

Πρέπει να σ' άφήσω, ειπε τó βασιλόπουλο, πάρε αυτό τó δακτυλίδι για ένθύμιο και όταν θά είμαι βασιλιάς μιά μέρα θά έρ-

Τις πήγανε στη βασιλοπούλα, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

μα. Ο βασιλιάς βρήκε, ότι πολύ σοφά μίλησε τó λιοντάρι και έκα με όπως τού είψε.

Άλλά άνάμεσα από τούς ύπηρέτες τού βασιλιά ήτανε ένας, πού ήτανε άφοσιωμένος στους κυνηγούς και σαν έμοσε, τι έπρόκειτο να πάθουν, τούς προειδοποίησε.

Τό λιοντάρι θέλει να δείξει στί βασιλιά, ότι είσατε κορίτσια.

Η βασιλοπούλα τόν ευχαρίστησε με όλη τήν καρδιά της και ειπε στίς συντρόφισσές της.

Επηρεάστηκε επάνω στα μιζέλια πατώντας με δίλες σας τις δυνάμεις.

Τήν άλλη μέρα ο βασιλιάς φώτασε τούς δώδεκα κυνηγούς, όφου συλλογίσθηκε λιγάκι, θά ήθελα να είχα ένδεκα κορίτσια, πού να μοι μοιάζουν άπαράλλαχτα με τó πρόσωπο και στί άνάστηματα.

Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Τό βασιλόπουλο, ή όποια παρήγγειλε άμέσως δώδεκα όμοια κοστούμια κυνηγού και τά κορίτσια και αυτή τά φόρεσαν. "Επειτα άποκαρέτισε τόν πατέρα της και άνεχώρησε με τó

«Αν μπορέσω να σου φέρω, άπάντησε ο πατέρας,

Και έστειλε σέ δλο τó βασιλείο του να βρούν ένδεκα κόρες, πού να μοιάζουν άπαράλλαχτα με τη βασιλοπούλα, όπως και έγινε.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

και οι αναγκάζονται της

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ

Κον Α. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, 'Ομοδόχρη (Καισαρινή). — Σας ευχαριστούμε θερμά για τα καλά σας λόγια. Τα ποιηματάκια σας «Ελλάδα μας έχει πολλά σιγυρινικά λάθη. Γι' αυτό δεν είναι δημοσιεύσιμα.

Κον Κ. ΞΗΡΟΜΕΡΙΤΗΝ ('Αμφικλείαν). — Το ποιήμα σας «Η 'Ελλάς αναδημιουργούμενη» δεν κρίνεται αξίον δημοσιεύσεως.

Κον Κ. ΚΕΦΑΛΟΠΟΥΛΟΝ, φαλαγγίτην (Κέρκυρα). — Σας συγχωρούμε για τα πατριωτικά σας αισθήματα.

Κον Γ. ΓΙΑΓΚΙΟΖΗΝ, τετράρχην (Κράν Βρύσην Γιαννιτωτών). — Η φωτογραφία, που μάς στείλατε, δεν είναι καθόλου καλή. Φροντίστε να βγάλετε καμμία άλλη.

Κον Ν. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΝ (Χελιδόν). — Το ποιηματάκι που μάς στείλατε δεν κρίνεται δημοσιεύσιμο.

Κον Γ. ΚΟΥΤΣΑΟΥΝΗΝ ('Ορεστιάδα). — Η 'Νεολαία' ποτέ δεν δημοσιεύει φωτογραφίες ενός ή δύο προσώπων. Στείλατέ μας μία φωτογραφία της ΕΟΝ 'Ορεστιάδος.

Κον Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ (Θεσσαλονίκη). — Σας συγχωρούμε θερμώς δια τα πατριωτικά σας αισθήματα.

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

'Αγαπητή 'Νεολαία' — Η νεολαία είναι η βάση Κοινωνικού Συγκροτήματος. Κάθε πολιτική οίσθησις μορφή έχει την Νεολαία ως μόνον στήριγμα, επί του οποίου βασιζόμενη εξελίσσεται και προοδεύει. Μέχρι τώρα επί κοιμητικών κυβερνήσεων το ζήτημα της οργανώσεως της Νεολαίας της οργανώσεως της Νεολαίας παρερίβητο εις αδιάντροπον. Αι εκάστοτε Κυβερνήσεις εκύτταζαν πώς να εκμεταλλεύονται τας μάζας, για να

μπορούσαν να κυβερνούν επί τούτων. Διὰ τούτου η 4η Αυγούστου 1936, δεύτερα ημέρα απελευθερώσεως του δοξαμένου 'Εθνους μας — η πρώτη είχε η 25η Μαρτίου 1821 — εστράφη αμέριστον το ενδιαφέρον και την προσοχήν της εις την Νεολαίαν της Πατρίδος μας.

Πώς λοιπόν αυτή αφυπνισμένη ήδη από τον λήθαργον, εις δν είχε περιπέσει, να μὴ εὐνομησῇ τὸν 'Εθνικὸν μας Κυβερνήτην κ. 'Ιω. Μεταξά.

ΝΑΟΥΜ ΝΑΟΥΜΙΔΗΣ

Γραμματεὺς Κοινότητος Μυρτοπόλεως ἐπαρχίας Παργαίου και ὁμοδόχης τοῦ Παραρτήματος ΕΟΝ Μυρτοπόλεως.

★ 'Εν Χελιδονίῳ τῇ 20 'Ιουνίου 1938 'Αγαπητή 'Νεολαία,

Σὺν ἡλίος ἐπρόβλεψε ἔπειτα αἰετὰ πολλὰ χρόνια σκότους και ἔλπιος, ἔμενε ἐπὶ τόσα χρόνια μετὰ τὸ κεφάλι σκυμένο χαμηλὰ και μετὰ μάτια ἀπολιθωμένα χωρίς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἐπισήμου Κρά-

τους. Διὰ τούτου η 4η Αυγούστου 1936, δεύτερα ημέρα απελευθερώσεως του δοξαμένου 'Εθνους μας — η πρώτη είχε η 25η Μαρτίου 1821 — εστράφη αμέριστον το ενδιαφέρον και την προσοχήν της εις την Νεολαίαν της Πατρίδος μας.

Πώς λοιπόν αυτή αφυπνισμένη ήδη από τον λήθαργον, εις δν είχε περιπέσει, να μὴ εὐνομησῇ τὸν 'Εθνικὸν μας Κυβερνήτην κ. 'Ιω. Μεταξά.

ΝΑΟΥΜ ΝΑΟΥΜΙΔΗΣ

Γραμματεὺς Κοινότητος Μυρτοπόλεως ἐπαρχίας Παργαίου και ὁμοδόχης τοῦ Παραρτήματος ΕΟΝ Μυρτοπόλεως.

★ 'Εν Χελιδονίῳ τῇ 20 'Ιουνίου 1938 'Αγαπητή 'Νεολαία,

Σὺν ἡλίος ἐπρόβλεψε ἔπειτα αἰετὰ πολλὰ χρόνια σκότους και ἔλπιος, ἔμενε ἐπὶ τόσα χρόνια μετὰ τὸ κεφάλι σκυμένο χαμηλὰ και μετὰ μάτια ἀπολιθωμένα χωρίς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἐπισήμου Κρά-

τὴ Νεολαία. Τὸ ἔργον ποὺ ἀνέλαβες, εἶνε πολὺ σοφάρων. Μόνον ἡ καλὴ σου θέλησις, συνδυασμένη με ἐνέργεια και πειθαρχία, θὰ φέρῃ σὲ πέρας τὸν 'Εθνικὸ σκοπὸ 'Ελληνικὴ Νεολαία προχάριε ἐμὴν πρὸς περὶφρανα γιὰ μιὰ 'Ελλάδα νῆα, μιὰ 'Ελλάδα ἰστανική, ὅπως ἦταν ἄλλοτε, ὅταν σκροπούσε πολλοὺς στὸν κόσμον, μιὰ 'Ελλάδα με δυνατὸ, ἡθικὸ και πειθαρχημένο ἐμφυχο ὕλικό, 'Ελληνικὴ Νεολαία ἐξοφλούμενος τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν βλέπει κανεὶς ὅτι εἶνε γεμάτη ἀπὸ 'Ελληνικὰ δυνάμει στεφανώματα με δάφνης παγκοσμίου ἐγνυμωσύνης, ὁνόματα, ποὺ ὁ χρόνος δὲν θὰ σβήσει, γιὰτὶ τὰ ἔργα τοὺς ἔργα ἐργα ἰστανικά. Τούτων συνεχιστὰς εἶνε γίνουμε ἐμεῖς οἱ νέοι τῆς 'Ελλάδος, πιστοὶ εἰς τὸ καθεστῶς τῆς 4ης Αυγούστου.

Ν. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

'Αρχηγὸς ΕΟΝ Χελιδονίου 'Ηλίας

★ 'Εν Χελιδονίῳ τῇ 20 'Ιουνίου 1938 'Αγαπητή 'Νεολαία,

Σὺν ἡλίος ἐπρόβλεψε ἔπειτα αἰετὰ πολλὰ χρόνια σκότους και ἔλπιος, ἔμενε ἐπὶ τόσα χρόνια μετὰ τὸ κεφάλι σκυμένο χαμηλὰ και μετὰ μάτια ἀπολιθωμένα χωρίς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἐπισήμου Κρά-

τὴ Νεολαία. Τὸ ἔργον ποὺ ἀνέλαβες, εἶνε πολὺ σοφάρων. Μόνον ἡ καλὴ σου θέλησις, συνδυασμένη με ἐνέργεια και πειθαρχία, θὰ φέρῃ σὲ πέρας τὸν 'Εθνικὸ σκοπὸ 'Ελληνικὴ Νεολαία προχάριε ἐμὴν πρὸς περὶφρανα γιὰ μιὰ 'Ελλάδα νῆα, μιὰ 'Ελλάδα ἰστανική, ὅπως ἦταν ἄλλοτε, ὅταν σκροπούσε πολλοὺς στὸν κόσμον, μιὰ 'Ελλάδα με δυνατὸ, ἡθικὸ και πειθαρχημένο ἐμφυχο ὕλικό, 'Ελληνικὴ Νεολαία ἐξοφλούμενος τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν βλέπει κανεὶς ὅτι εἶνε γεμάτη ἀπὸ 'Ελληνικὰ δυνάμει στεφανώματα με δάφνης παγκοσμίου ἐγνυμωσύνης, ὁνόματα, ποὺ ὁ χρόνος δὲν θὰ σβήσει, γιὰτὶ τὰ ἔργα τοὺς ἔργα ἐργα ἰστανικά. Τούτων συνεχιστὰς εἶνε γίνουμε ἐμεῖς οἱ νέοι τῆς 'Ελλάδος, πιστοὶ εἰς τὸ καθεστῶς τῆς 4ης Αυγούστου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΗΣ ΕΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Κατὰ τὴν μεγαλειώδη εορτὴν τῆς Ε.Ο.Ν. Θεσσαλονίκης, ἥτις ἐδόθη ἐσχάτως εἰς τὸ ἐκεῖ Στάσιον τῆς Χ.Α.Ν. με συμμετοχὴν 3.000 φαλαγγιτῶν, ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Μακεδονίας κ. Κυρίμης, ἐξεφώνησε τὸν κατωθὶ ἐμπνευσμένον λόγον:

«Εὐχαριστοῦμαι!

«Εἶθε εὐτυχεῖς, διότι εἶθε νέοι εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ Πατρίς μας ἀναδημιουργεῖται. Εἶθε εὐτυχεῖς, διότι οἱ σεις ἀποτελεῖτε τὸ εὐδαίμον μέλλον τῆς ἀναδημιουργουμένης Πατρίδος μας. Εἶθε εὐτυχεῖς, διότι διὰ ζήσεται τὴν ζωὴν σας ἐμπνεόμενοι ἀπὸ θυμὸν εὐγενεῖς σκοποὺς, ἡ ἐπιδιδώσας καὶ ἡ ἐπιτελεῖς τὸν αὐτὸν θά ἀποτελῇ τὸ ἥθικόν κίνητρον τῶν δραστηριοτήτων σας.

«Τὴν εὐτυχίαν σας αὐτὴν αἰσθανόμεθα βράθεος ἡμεῖς οἱ πρεσβύτεροι, οἱ ὅποιοι ζῶντες μέχρι πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ἐντὸς κοινωνικῶν περιβάλλοντος, τοῦ ὁποῖον εἶχε χάσει τὸν δρόμον του, δυνάμεθα νὰ ἐκτιμώμενοι τὸ μέγεθος τῆς εὐτυχίας ὧν, οἱ ὅποιοι θὰ ἀποτελέσετε τὸ κοινωνικὸν συγκροτήμα, τὸ στήριζον ὅμως ἐπὶ τὸν ἥθικόν καὶ ἐδραίων βάσεων, ἐπὶ τοῦ ἀδιασείστου θεμέλιου, τοῦ ἀποτελούμενου ἐκ τῶν πραγματικῶν καὶ αἰώνιων ἀξιών, αἱ ὁποῖα κατὰ τοὺς τελευταίους καιροὺς εἶχον καλυφθῇ ὑπὸ τοῦ κοινωτοῦ ἢ τῆς σκωρίας, τὰ ὁποῖα ὁ χρόνος συγκεντρίωνε ἐπὶ τῶν ληθισμένων πραγματικῶν.

«Διότι πράγματι, ἀγαπητὴ 'Ελληνική νεότης, κοινοὶ τὸς καὶ σκορία εἶχον καλύψει ὅλα τὰ εὐγενή καὶ ἠθικά, τὰ ὅρα καὶ ἡθικά, τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ ἀληθῆ ἰστανικά, τὰ ὁποῖα εἶχον κινήσει τὸν 'Ελληνα κατὰ τὸ ἐγγὺς καὶ τὸ ἀπώτερον παρελθόν, πρὸς τὴν μεγαλοῦργον δρᾶσιν, ἡ ὁποία ἀπετέλεσε τὴν φωτεινὴν μας ἱστορίαν, ἱστορίαν εὐγενῶν ἐπιδιωξέων, εὐγενῶν ἀγώνων, εὐγενῶν ἀπαιτημάτων. Κοινοὶ τὸς καὶ σκορία εἶχον καλύψει τὴν λαμπροσύναν ἀλλοτε σκευοθήκη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναπέκειντο τὰ σπλάννα ὀργάνων, αἱ ἠθικά ἀρχαί, αἱ ὀνείας καὶ ἀνδρικά, αἱ 'Ελληνικά τέλως, αἱ ὁποῖα ἐδόσαν τὸν 'Ελληνα κατὰ τὴν μακρινὴν αὐτὴν ἱστορίαν.

«Ὅταν ἐπὶ τὴν λαοφάναν ἀνθρώπων καὶ εἰς τὰ μέσα πρὸς ἀνταρσιν, ἀλλήλους ἀνθρώπων ζωὴν.

«Καὶ ὁ κοινοὶ τὸς καὶ ἡ σκωρία πρὸς ἀνταρσιν ἀνθρώπων τὸν χρόνον καὶ τὸ σπλάνα αὐτῶν ἐπαχύνετο εἰς σημεῖον, ὥστε νὰ ἔχωμεν ἡμεῖς οἱ πρεσβύτεροι ἀπολέσει σκεδὸν τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ καθίστατο ποτὲ δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ ὁ περιπόθητος διὰ τοὺς πονοῦντας τὴν 'Ελληνικὴν Πατρίδα καθαρὸς καὶ ἡ ἀναστήλῃς τὸν πνευματικὸν καὶ ἡθικὸν Παρθένον, τὸν ὁποῖον εἶχον ἐγείρει μεγαλοπρεπῆ καὶ ἐπιβάλλοντα οἱ πατέρες μας καὶ ὅτι θὰ ἔχομεν καὶ ἡμεῖς τὴν εὐτυχίαν ν' ἀκούσωμεν τὴν φωνὴν τοῦ μάντεως, προσηγορῶμενον τὴν ἀναβίωσιν τῶν ἀρετῶν, αἱ ὁποῖα εἶχον καλυφθῇ ἀπὸ τὰς κακίας, τὰς ὁποῖας εἶχε σκωρεῖται ἐπ' αὐτῶν ἡ κατὰ τὸν τελευταῖον ἰδίαν καιρὸς, μετὰ μανίας, ἀσκούμενην διδασκαλίαν, ἡ κολεακούσα τὰ ταπεινότερα τοῦ ἀνθρώπου ἐνστικτοῦ, τὰς ζωοδότες ἀρετὰς αὐτοῦ ὀνείας.

«Υπὲρ τῶν καὶ ἡμεῖς, Φίλοι Νεότης, τὰ κακὰ τῆς παγκοσμίου ἡθικῆς κρίσεως, ἀποτόκον ἐφαρμόζον κατὰ βάσιν ἀποθέσεων καὶ θεωριῶν, τὰς ὁποῖας καὶ ἀποστόμους ἐγκέφαλοι ἠθέλησαν νὰ ἐγείρουν εἰς περιωπὴν προσδοριῶν ἀρχῶν καὶ ἀξιών, τὰ ὁποῖα ἐπέβαλε δὴθεν ἡ ἐπιστήμη, εἰς ἀντικατάστασιν τῶν πραγματικῶν ἀρχῶν καὶ ἀξιών, τὰ ὁποῖα ἐκίνησαν κατὰ τὸ παρελθόν τὸν ἀνθρώπον καὶ πρὸ παντὸς τὸν 'Ελληνα εἰς τὰς εὐγενεστέρους πράξεις, εἰς τὰς ἡρωικατέρας ἐκδηλώσεις, αἱ ὁποῖα ὑπῆρχαν τὸ θεμέλιον τῶν πράγματι ἀνθρωπίνων πολιτισμῶν.

«Ἐπίστευσαν οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐδραμον ἐπὶ τὴν πολιτισμὴν ἀνθρωπότητα, ὅτι αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐρευνᾶς, αἱ ἐν τῇ σφαίρᾳ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἐπιτελούμεναι, ἐπέτυχον τὸς ἐπιδωκομένους σκοποὺς καὶ ὅτι ἡ ἀνθρωπότης, ἡ ὁποία διετέλει μετὰ ἀνθρώπων ἐκείνης, κατ' αὐτοὺς πάντοτε, ἐν τῷ σκέπτεσθαι ἀφοῦ ἐπίστευσαν ὅτι ὁ ἀνθρώπος εἶνε τὸ διάφορον τοῦ ζώου καὶ

ὅτι ὑπάρχουν ἄλλοι ἐπιδωκοί, οἱ ὁποῖοι συνεδνεύον σπένδῃ μετὰ ἀποτέλει ἱκανοποίησιν τῶν καθαρῶν ὀνείων τοῦ ἀτόμου ἐπιθυμιῶν καὶ ἀπαιτήσεων.

«Ὅταν, ἐκπρόβλεψαν καταδραστή οἱ νοεῖ, εἰς οὗς ἐκτρέφετο τὸ θεῖον, μετὰ τὰς χριστιανικὰς περὶ αὐτοῦ ἀντιλήψεις καὶ ἀσυνεπίας καὶ ἐτέθησαν θερμοῦργοι εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῶν ὀνείων κοσμοθεωρητικῶν οἰκοδομημάτων, εἰς τὰ ὁποῖα οὐδὲν τὸν χρόνον ἐποθετήθησαν ὅς θεοὶ αἱ ταπεινότεραι τῶν ἀνθρώπων ἰδιότητες, αἱ πρὸς τὴν πειρὰν τοῦ κτήνους κείμεναι καὶ ἐλθισμονήθησαν αἱ ὑπὸ τὸν Μεγάλων Πνευματικῶν τοῦ παρελθόντος καλλιεργηθεῖσαι καὶ θεοποιηθεῖσαι εὐγενεῖς καὶ ἠθικά τοῦ ἀνθρώπου ὀνείας, αἱ ἀναβιβάζουσιν αὐτὸν εἰς τὸ ὕψος τοῦ εὐγενεστέρου τοῦ ἀγαθότερου, τὸ ὁμοειδέστερον, τὸ τελειότερον τέλος δημιουργημάτων.

«Ἄλλ' ὅταν τὴν ἀπαρσὴν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὴν ἐλπίδα τῆς τελειώσεως, ὅταν τὴν πειρὰν τὸν, ὅτι τὸ πᾶν ἀποτελεῖ ἡ ὕλη καὶ ὅτι ἔξω καὶ πέραν αὐτῆς οὐδὲν ὑπάρχει, ὅταν καταργηθῇ τὴν πίστιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ ὅλα αὐτὰ ἐν δυνάμει δὴθεν τῆς ἐπιστήμης, τότε τί ἀπομένει πλέον διὰ νὰ δώσῃ νόημα καὶ περιεχόμενον εἰς τὴν ζωὴν; Τί θὰ εἴνε ἐκεῖνον, τὸ ὁποῖον θὰ κινήσῃ τὸν ἀνθρώπον πρὸς τὸς εὐγενεῖς ἀγῶνας, τί θὰ εἴνε ἐκεῖνον, τὸ ὁποῖον θὰ διεγείρῃ τὸ ἐνδογενὲς τοῦ καὶ θὰ ρυθμίσῃ τὰς πράξεις του διὰ τὴν κατ' ἀρετὴν ζωὴν; Οὐδέν! Ἀντιθέτως ὁ αὐτὸς κατεβυθισμένος ἀνθρώπος, πειθισμένος, ὅτι τὸ πᾶν ἀποτελεῖ ἡθικὰ πᾶν ὕλικόν ἀξιών, ἀποδοὶ πέραν τῆς ὕλης οὐδὲν ὑπάρχει, θὰ θέσῃ ὅς κύριον καὶ μοναδικὸν σκοπὸν τῆς ζωῆς του τὴν θεραπείαν αὐτῆν καὶ θὰ ἐπιβιώσῃ αὐτὸν μετὰ φαντασμοῦν ἀντιστροφῶν ἀνάλογον πρὸς τὴν βραχυπρόθεσμη τῆς οὐλικῆς αὐτῆς ζωῆς τὸς ὅς ἀτόμου, ἀδιαφορῶν κατὰ φυσικὸν λόγον διὰ πᾶν δὴν ὅσον ἀνθρώπων, τὴν συνέχευαν τὴν ἐξήσασαν ἀτυχῶς ἡμεῖς καὶ ἐν τῷ μέτρῳ καὶ πολλοὶ ἀπὸ

σας τοὺς μεγαλειότερους. Μῖσος θανάσιμον διεδέχθη τὸ «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους», μῖσος ἐκτερεψόμενον ὑπὸ κακοήθων δημαγωγῶν ἡ ἐξήμενων οὐτοπιστῶν μῖσος τοῦ ὁποῖον παρ' ὀλίγον νὰ δόνησιν εἰς τὴν τελείαν καταστροφὴν καὶ ἐκμδένεισιν.

«Τὴν στιγμὴν δ' ὅμως, καθ' ἣν ὅλοι οἱ σφρονιστὲς καὶ τοιοῦτο εὐτυχῶς ἦσαν ἡ πλειονότης τοῦ 'Ελληνικοῦ κόσμου, ἐβλεπόν τὴν ὀραίαν Πατρίδα τὸν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ ἐτόιμον νὰ πέσῃ εἰς τὸ ἀπύθμενον βάραθρον διὰ νὰ μὴ ἐγερθῇ ποτὲ πλέον, τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν εἶχον ἀρχίσαι νὰ γανέται καὶ τὸ τελευταῖον ἴχνος ἐλπίδος, ἐνεργασίῃ καὶ πάλιν ὁ Θεὸς τῆς 'Ελλάδος καὶ ὅπως ἀκόμη μιαν φοράν τὴν ὀραίαν μας Πατρίδα ἀπὸ τὴν ἀνεπαρόρθωτον καταστροφῇ.

«Τὴν 4ην Αυγούστου τοῦ 1936 ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν 'Ελλήνων, θεῶν βουλημάτων ἐκτέλεσας, ἀνέδρεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ 'Ιω. Μεταξά τὸν ἀνθρώπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Θεὰ Πρόνοια ἐπέβαλε τὴν ὕψλην ἀποστολήν τῆς σωτηρίας τῆς Πατρίδος. Καὶ οὕτως, ἀπὸ τῆς 4ης Αυγούστου τοῦ 1936 ἡ 'Ελλάς μετὰ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Βασιλέα τῆς καὶ μετέπειτα τὸν 'Ιω. Μεταξά, ἐδρῖσκεται καὶ πάλιν εἰς τὸν δρόμον τοῦ καθήκοντος, εἰς τὸν δρόμον τὸν δὴν ὡς ἀνθρώπων πρὸς τὸς εὐγενεῖς ἀγῶνας, τί θὰ εἴνε ἐκεῖνον, τὸ ὁποῖον θὰ διεγείρῃ τὸ ἐνδογενὲς τοῦ καὶ θὰ ρυθμίσῃ τὰς πράξεις του διὰ τὴν κατ' ἀρετὴν ζωὴν; Οὐδέν! Ἀντιθέτως ὁ αὐτὸς κατεβυθισμένος ἀνθρώπος, πειθισμένος, ὅτι τὸ πᾶν ἀποτελεῖ ἡθικὰ πᾶν ὕλικόν ἀξιών, ἀποδοὶ πέραν τῆς ὕλης οὐδὲν ὑπάρχει, θὰ θέσῃ ὅς κύριον καὶ μοναδικὸν σκοπὸν τῆς ζωῆς του τὴν θεραπείαν αὐτῆν καὶ θὰ ἐπιβιώσῃ αὐτὸν μετὰ φαντασμοῦν ἀντιστροφῶν ἀνάλογον πρὸς τὴν βραχυπρόθεσμη τῆς οὐλικῆς αὐτῆς ζωῆς τὸς ὅς ἀτόμου, ἀδιαφορῶν κατὰ φυσικὸν λόγον διὰ πᾶν δὴν ὅσον ἀνθρώπων, τὴν συνέχευαν τὴν ἐξήσασαν ἀτυχῶς ἡμεῖς καὶ ἐν τῷ μέτρῳ καὶ πολλοὶ ἀπὸ

νῶσι τὰς Πατρίδας, αἱ ὁποῖα θέλουν νὰ ζήσουν.

«Ἡ ὀργάνωσις τῆς 'Εθνικῆς Νεολαίας, ἡ συγκροτήσις αὐτῆς εἰς ὅλα πειθαρχοῦν εἰς τοὺς ἀρχηγούς τῆς, ἡ διὰ τῆς συγκροτήσεως αὐτῆς κτημένη ὕψηλοφροσύνη, ὁ ἐθισμὸς εἰς τὸ πειθαρχεῖν, ἡ καλλιέργεια τῶν ἐμφύτων ψυχικῶν καὶ πνευματικῶν χαρισμάτων τῆς, ἀποτελοῦν ἕνα τὸν κυριώτερον, τὸν βασικότερον σκοπὸν τῆς 'Εθνικῆς Κυβερνήσεως.

«Ἡ ζήτησις αὐτῆς ἐπιθυμία εἶνε νὰ κλειστέι εἰς τὰς καρδίας σας τὴν 'Ελλάδα, νὰ πιστεύετε εἰς τὴν ἐκδοχὴν εὐγενέστερος σκοπὸς τῆς ζωῆς ἀπὸ τὴν ἐπιδοχὴν τοῦ μεγαλείου τῆς 'Ελλάδος, τῆς τῶν ἀλλοτε ὀραίας, καὶ ὅτι μόνον μέσα διὰ τὴν ἐπιδοχὴν τοῦ εὐγενεστέρου αὐτοῦ σκοποῦ εἶνε ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἐργασίαν, ἡ πειθαρχία πρὸς τοὺς ἀνταρσιν, ἡ αἰσθητικὴ ἀγάπη καὶ ἡ ἀδιάσπαστος πίστις εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν Πατρίδα.

«Ἐπείτα ἀπὸ θυμὸν φοίτησιν τῶν 129 Νέων στὸν ὑπερπύκνον Σχολεῖον τοῦ χωριοῦ μας, ὅπου δέχτηκαν τὸν πρῶτον βάπτισμα στὴν ἀρχὴ τοῦ Νέου Κράτους, ἀπὸ τὸν μέγαν πατριῶτην καὶ συμπαρταστὴν τὰς Διευθυντὴν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολεῖου, διδασκάλον κ. Δημήτριον Κιοῦσην, τὴν ἐκδοχὴν ἡθικὴν συνδρομήν τοῦ Προέδρου τῆς Σχολικῆς 'Εφορίας κ. Θεοφάνους Χατζημυρίδου καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος κ. Χαρολάμους Κασσιᾶ, ἤρχισαν ἡθὴ ἡ πρακτικὴ ἐκπαίδευσιν ἀπὸ τὸν ὑποφαινόμενον.

«Ἐφαρμόζονται πλήρη προγράμματα ἐκπαιδεύσεως, ὥστε καὶ ὅς Νέος, ἔτοιμος πλεόν στρατιώτης θὰ διδάσκηται μόνον τὰ τεχνικὰ μέρη καὶ χειρισμὸν τῶν δόλων μετὰ τὴν ἐνδοχὴν του εἰς τὸν Στρατών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τετράρχης Ε.Ο.Ν., Δ' τῆς Λοχῆς Κράς Βρύσης

Ἡ κίνησις τῆς Ε. Ο. Ν. Κλαδορράχης καὶ Πρώτης Φωλῆς

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 19ην 'Ιουνίου ἐγένετο μεγάλη

«Καὶ ἀρχίζει ἡ ἔνθεος, ἡ ἐπίμονος, ἡ ἀδιάκοπος, ἡ λελογισμένη καὶ ἐπὶ ἡθικῶν βάσεων καὶ πρὸς ἡθικά τέλη δὴν ὡς ἐργασία. Πρὸς πάσας τὰς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐντοναίνοντες, ὅπως τέλος ἐλθῇ τὸ πλῆρωμα τοῦ χρόνου, ὅταν ἀποβῇ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποτελέσουν τὰ στελεχῆ τῆς θεοῦσις ἐστράφῃ καὶ στρέψῃ τὴν νουνεχὴ σκέψιν καὶ περισκεμμένη ἐκτέλεσις τῶν ταχθέντων νὰ ἀποκαταστήσουν τὸν 'Ελληνα εἰς τὸν ἀληθῆ αὐτοῦ προορισμὸν. Καὶ ὡς ἦτο φυσικόν, μιὰ ἐκ τῶν σημαντικωτέρων καὶ θεμελιωδεστέρων προσπαθειῶν ὑπῆρχε καὶ εἶνε ἡ διαπαιδευγὴς τῆς 'Ελληνίδος νεότητος εἰς τὸς τρόπων ὥστε νὰ ἀποτελέσῃ αὐτὴ τὴν βελτιωμένην συνεχίαν τῆς παρούσης γενεᾶς ἐν τῇ ἐπιδοχῇ τῶν εὐγενῶν ἰ-δεωδῶν, τὰ ὁποῖα δὲν νὰ κί-

Τῆς Νεολαίας ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Ἡ κίνησις τῆς Ε.Ο.Ν. Κράς Βρύσης Γιαννιτωτών

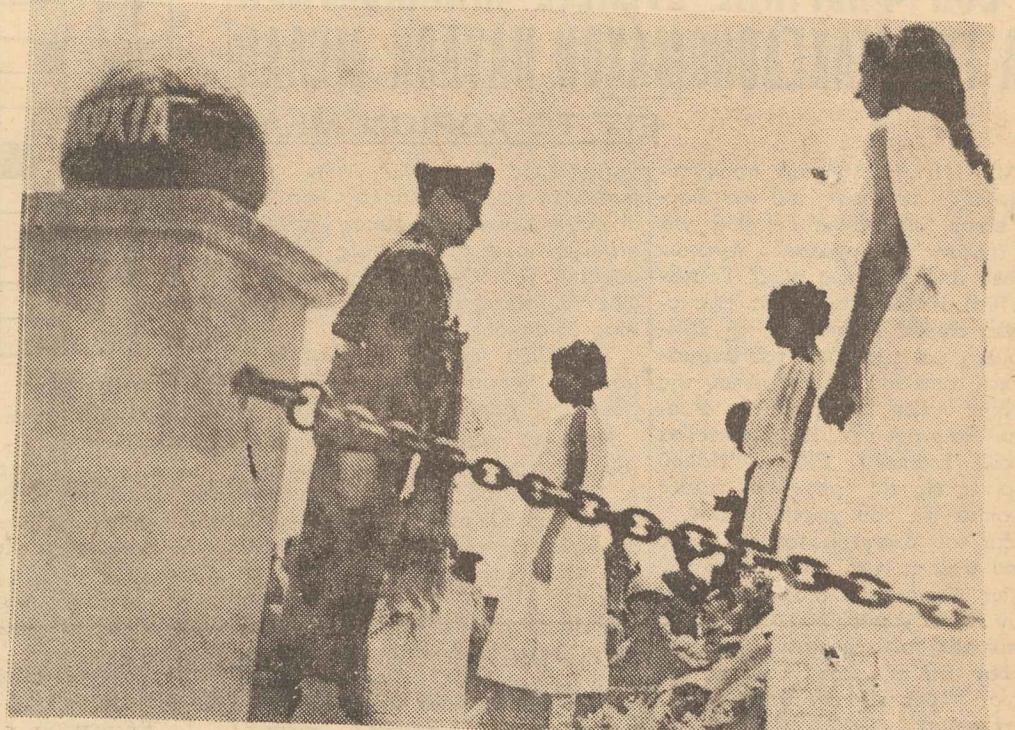
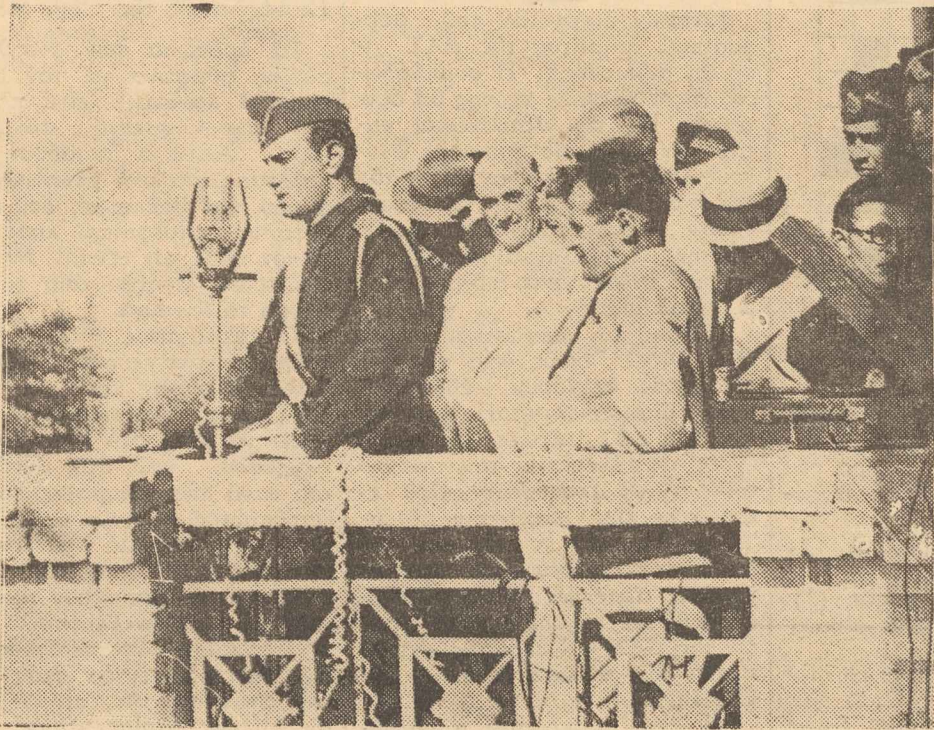
Ἡ ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας Κράς Βρύσης-Γιαννιτωτών, ἐπὶ τῇ συγκροτήσῃ τῆς ἀπευθύνει πρὸς ὅλους τὴν Νεολαίαν τῆς 'Ελλάδος ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν.

Μετὰ τὴν ἐνδοχὴν ἐπὶ τῇ συγκροτήσῃ τῆς ἀπευθύνει πρὸς τὰ ἰστανικά τοῦ 'Εθνους—Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὸν 'Εθνικὸν Κυβερνήτην κ. 'Ιωάννην Μεταξά—μὴκερ στὸν Μεγάλον Δρόμον, ποὺ ἐχάραξεν ὁ 'Αρχηγὸς τῆς—δρόμον, στὴν ἀρχὴν δύσκολον, μὰ ποὺ πλησιάζοντας τὸ ἀπρόσιτον τέμας του, ἐανοίγει στὸν καθέναν τὴν σιδηρὰν διασθῆκην καὶ τὸν Τρίτον 'Ελληνικὸν Πολιτισμὸν.

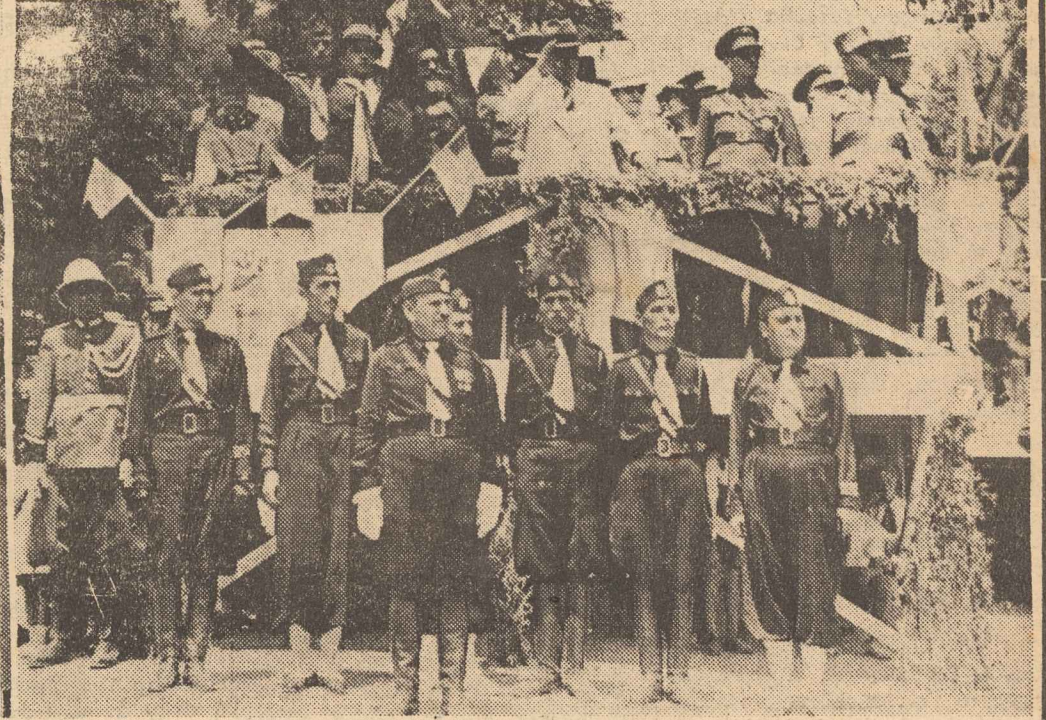
Ἡ Σπινολόγος δέχτηκε τὰ ἡθικά ἀποβράσματα, ποὺ ἐκείθεν μέχρι τῆς 4ην Αυγούστου, ἐμύδων τὴν ψυχὴν τοῦ Νέου μετὰ τὴν ψυχοφθορὰν ἑλπερ τῶν. Καὶ τὰ ὅρα ὁ Νέος μετὰ τὸ μέτωπον ἠθικά καὶ μετὰ ἐξελίξοντα ἐνδοχῶς, ἀντιπρὶν γύρω τὸν ἐλευθερὸν ἀέρα, τὸν δρωματικὸν ἀπ' ἀκρῆς ἀκρῆς, τὸν καθαρὸν ἀέρα τοῦ 'Εθνικοῦ Κράτους, τοῦ 'Ἡθικοῦ καὶ Δικαίου.

Μ' αὐτὴς τὴς προϋποθέσεις ἀρχίζουμε τὸν δρόμον μας καὶ θὰ τὸν τελειώσουμε, ὅταν στὸ τέμας τοῦ βροῦμε τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς ποῦμε πὸς ὁ ἴδιος δρόμος, ἀγαπητὰ μας παῖδια, εἶνε ὁ ἴδιος μέχρι τὸ τέλος του. Μὰ ποῖο τέλος;

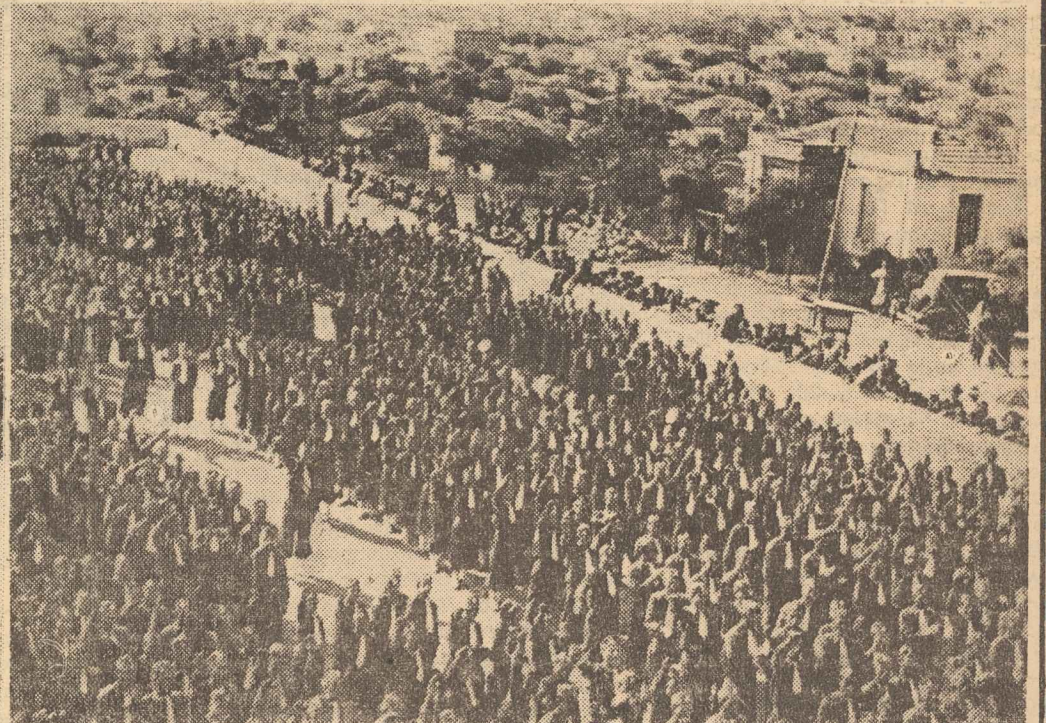
Φωτογραφικὸν ρεπορτάζ «Νεολαίας» ἀπὸ τὰς ἐορτὰς τοῦ Κιλκίς

Ἀριστερά: Ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος τῆς ΕΟΝ κ. Ἀλέξανδρος Κανελλόπουλος δμῶν πρὸς συγκέντρωσιν Φαλαγγιτῶν εἰς Κιλκίς. Δεξιᾶ: Ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος κ. Κανελλόπουλος καταθέτων εἰς τὸ Ἡρώων τῶν πεσόντων τοῦ Κιλκίς στέφανον ἐκ Δάφνης ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας.

Ἀριστερά: Ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος τῆς ΕΟΝ μετὰ τοῦ Νομάρχου κ. Δρέλλια εἰς τὸ Κιλκίς. Δεξιᾶ: Ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος τῆς ΕΟΝ κ. Κανελλόπουλος παρακολουθῶν μετὰ τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν βαθμοῦχων τὴν παρέλασιν τῶν φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτιστῶν τοῦ Κιλκίς.

Ἀριστερά: Ἡ παρέλασις τῶν Φαλαγγιτιστῶν εἰς τὸ Κιλκίς. Δεξιᾶ: Ἡ συγκέντρωσις τῶν φαλαγγιτῶν εἰς Κιλκίς κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς 25ης ἐπετείου τῆς ἐκεῖ ἱστορικῆς μάχης